

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับค่านิยมทางเพศ ของนักศึกษาวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดชลบุรี ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ คือ

1. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน
2. แนวทางการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน
3. ค่านิยมทางเพศ
4. ความฉลาดทางอารมณ์
5. ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับค่านิยมทางเพศ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน

พฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ครอบคลุมทั้งพฤติกรรมที่อยู่ภายใน (Covert behavior) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ได้แสดงออกมาให้เห็น อาทิเช่น ความคิดค่านิยม ซึ่งมีผลอย่างยิ่งต่อพฤติกรรมที่ถูกต้องแสดงออกมาให้เห็นได้ชัดเจน (Overt behavior) เช่น การคบเพื่อนต่างเพศ จนกระทั่งถึงการมีความสัมพันธ์ทางเพศ การศึกษาโดยทั่วไป พบว่าเด็กชายและเด็กหญิงวัยรุ่น มีแนวโน้มการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างกันเด็กชายร้อยละ 95 มีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (Masturbate) ขณะที่เด็กหญิงมีอัตราของพฤติกรรมนี้ประมาณร้อยละ 60 นอกจากนี้สภาวะทางสังคมยังส่งต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นชายหญิงอีกด้วย วัยรุ่นในประเทศตะวันตกเริ่มมีความสัมพันธ์ทางเพศตั้งแต่ระยะวัยรุ่นตอนต้นหรือวัยรุ่นตอนกลาง การศึกษาโดย Brook advisory service สะท้อนว่าวัยรุ่นร้อยละ 20 มีเพศสัมพันธ์ก่อนอายุ 16 ปี และส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เมื่ออายุ 17 ปี (Jones, Darroch, & Henshaw, 2002) สภาพการณ์เช่นนี้สอดคล้องกับที่พบในยุโรปในภาพรวม ระยะเวลาที่วัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกจะสัมพันธ์กับการเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงทางสรีระร่างกายของวัยรุ่นเร็ว สถานภาพสมรสของพ่อแม่ เช่น การหย่าร้าง และมีคู่อุปการะใหม่ของพ่อแม่ การมีพฤติกรรมก้าวร้าวเกรงุนแรง และการใช้สารเสพติด

ในส่วนของการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นนั้น พบว่าหลังมีการคุมกำเนิดวิธีต่าง ๆ แพร่หลายและ

ใช้บริการได้ง่ายขึ้นมีผลให้การตั้งครรถ์ลักษณะนี้ลดลงชัดเจน อย่างไรก็ตามในกรณีของวัยรุ่นที่ตั้งครรถ์นั้น ได้พบปัจจัยที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการด้อยการศึกษา ความยากจน ปัญหาอาชญากรรม และการเป็นบุตรของมารดาวัยรุ่น

สิ่งที่พบได้ชัดเจนอีกประการหนึ่งในประเทศตะวันตกคือ เมื่อมีการตั้งครรถ์ในวัยรุ่นแล้ว วัยรุ่นที่มาจากย่านยากไร้ขาดแคลน มีแนวโน้มสูงที่จะคงสภาพการตั้งครรถ์ต่อไปจนให้กำเนิดทารก ในขณะที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อย่างไรก็ตาม แม้ในภาวะปัจจุบันพ่อแม่ในประเทศส่วนใหญ่ยังมีแนวโน้มที่จะหวั่นใจต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับเพศและเพศสัมพันธ์ ในลูกสาวมากกว่าในลูกชาย ข้อสังเกตที่น่าสนใจประการหนึ่งคือแม้ว่าค่านิยมของสังคมที่มีต่อเพศหญิงในประเทศต่าง ๆ จะมีความแตกต่างหลากหลาย แต่แนวคิดที่มองเห็นบทบาทเพศชายเปรียบเสมือนผู้ล่า (Predator) นั้นกลับเกิดขึ้นอย่างคล้ายคลึงกันในทุกภูมิภาคของโลกด้วยคำอธิบายทางชีวสังคม และเหตุผลต่าง ๆ นานา นอกจากนี้ ยังพบว่า เพศหญิงและเพศชายยังมีค่านิยมหรือแบบแผนความคิดในเรื่องเพศสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน (Zani, 1991) รายงานว่าเพศชายมักได้รับประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกของตนในฐานะสิ่งที่พึงพอใจและภาคภูมิใจ ในขณะที่เพศหญิงมักมีความรู้สึกวิตกกังวลอย่างยิ่ง

เพศศึกษากับพฤติกรรมทางเพศการมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมของวัยรุ่นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ทั้งในส่วนของความตระหนักรู้ในตน (Self-awareness) ความภาคภูมิใจในตนเอง (Self-esteem) ความรับผิดชอบในตนเอง (Self-responsibility) รวมถึงการเรียนรู้การชะลอความพึงพอใจ (Delayed gratification) ทั้งนี้หากวัยรุ่นได้มีความรู้ความเข้าใจถึงอิทธิพลต่าง ๆ ที่มีผลต่อการดำรงชีวิตอย่างถูกต้องจะช่วยให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมได้มากขึ้น ความรู้ความเข้าใจดังกล่าวควรรวมถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้ พัฒนาการทางเพศ (Human sexuality development) สุขอนามัยทางเพศ (Sexual health) พฤติกรรมทางเพศ (Sexual behavior) สัมพันธภาพ (Relation) ทักษะที่จำเป็นของบุคคล (Personal skill) สังคมและวัฒนธรรม (Social and culture) และบทบาททางเพศ (Gender role)

นักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศสังคมไทยยังเป็นสังคมที่ปิดในเรื่องเพศศึกษา จึงยังมองว่าเรื่องเพศศึกษาเป็นเรื่องที่น่าอาย การใช้ชีวิตของวัยรุ่นไทยในเรื่องเพศศึกษารวมถึงการวางตัวต่อเพศตรงข้ามจึงอยู่ในทางที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกต้อง จนนำไปสู่การใช้ชีวิตโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ นำมาสู่ปัญหาสังคมอย่างในปัจจุบัน

แม้ว่าเป็นที่ปรากฏในสังคมไทยว่า มีกระแสหลักที่ทำให้ผู้หญิงไทยเติบโตขึ้นมาโดยเชื่อว่าเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ แต่กระนั้นก็มีกระแสที่ซ่อนทับที่อนุญาตให้ผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส เพราะผู้หญิงเหล่านี้ต่างคิดเองเป็น เป็นมนุษย์ที่มีมันสมองเป็น

ของตัวเอง เป็นเหตุให้ผู้หญิงสามารถมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสได้ทั้ง ๆ ที่สังคมได้ห้ามไว้ เป็นเพราะว่าผู้หญิงทั่วไปต่างก็มองหาความรักและความไว้วางใจจากผู้ชายที่ตนเองรัก เมื่อมีความสัมพันธ์ทางเพศเกิดขึ้นกับผู้ชายที่เป็นคนรัก เพศสัมพันธ์นั้นจึงเป็นเรื่องที่ยอมรับได้และความเชื่อเรื่องอุบายอนามัย ว่าเป็นของคู่กันของชายนักเที่ยวเกี่ยวกับหญิงบริการ เป็นผลจากการรณรงค์ในโครงการอุบายร้อยเปอร์เซ็นต์ เพื่อแทรกแซงในธุรกิจการค้าบริการทางเพศ ความเชื่อในเรื่องอุบายอนามัย ถูกสถาปนาในประชาชนทั่วไปทุกชนชั้น ทุกอาชีพ และระดับการศึกษา หากใครคิดว่าตนเองไม่ใช่ชายนักเที่ยว และไม่ใช่หญิงบริการ ก็ไม่จำเป็นต้องใส่ใจว่าเมื่อมีเพศสัมพันธ์ควรใช้อุบายหรือไม่ นอกจากนั้น การที่นักศึกษาปัจจุบันมีสัมพันธ์กันในฐานะคนรักตามวัย ทำให้เกิดความประมาทว่า คนรักของตนหรือผู้ทีตนเองมีสัมพันธ์ด้วยจะไม่มีปัญหาเรื่องการติดเชื้อจากเพศสัมพันธ์ เหล่านี้ มักเป็นสาเหตุสำคัญให้การที่นักศึกษาที่มีรักในวัยเรียน ต้องพบกับปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยที่ไม่ป้องกัน ปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยเรียน รวมทั้งการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดเชื้อเอชไอวี ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในปัจจุบัน และพบสถิติการติดเชื้อเอชไอวีสูงขึ้นในกลุ่มนักศึกษา (พวงเพ็ญ กังวานสุระ, 2554)

นอกจากนั้นการเปลี่ยนรูปแบบของครอบครัว ได้ส่งผลกระทบต่อทัศนคติ และพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่ไม่สามารถหา “ตัวแบบที่ดี” เพื่อเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต เพื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตได้ ทำให้วัยรุ่นในสังคมเมืองต้องแสวงหาความสุขทางกายและทางใจจากวัตถุหรือบุคคลภายนอกครอบครัวกันมากขึ้น ดังนั้นการแสดงออกของวัยรุ่นในปัจจุบันจึงมักเป็นไปในรูปของการ “ติดเพื่อน ติดเกมส์ ติดเน็ต” ทำให้มีความเสี่ยงต่อการถูกชักนำไปตามกระแสแฟชั่น อิทธิพลสื่อ และกลุ่มเพื่อนได้ง่าย ก่อให้เกิดพฤติกรรมแสดงออกที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ นานา อาทิ การดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เที่ยวกลางคืน การแสดงออกทางเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (อภิชาติ จำรัสฤทธิ์รงค์ และ อรทัย ทรูเจริญพรพานิช, 2550, หน้า 99) ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษากลุ่มนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยทั้งของรัฐและเอกชน พบว่า ทั้งหญิงและชายต่างก็มีทัศนคติในเรื่องการมีคู่หลายคน หรือการมีกิ๊กว่า เป็นเรื่องปกติธรรมดา เป็นการแต่งเติมสีสันให้กับชีวิต เพิ่มความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า และยังเป็นที่ต้องการ อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้ตนเองแสวงหาคนที่ “ใช่” มากที่สุด (ชนพร สง่าศรี และคณะ, 2546) เป็นผลให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา โดยพบว่า ปัญหาสุขภาพของวัยรุ่นและเยาวชนที่พบบ่อยและเป็นปัญหาสาธารณสุขทั่วโลกคือการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ การติดเชื้อ โรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ และผลกระทบจากการทำแท้ง

ผลการวิจัยที่ผ่านมาได้สะท้อนถึงปัญหาสุขภาพของวัยรุ่นและเยาวชน ตัวอย่างงานวิจัยเหล่านี้ ได้แก่ การสำรวจเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการจับจ่ายใช้สอยของเด็ก

และวัยรุ่น โดยสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ ร่วมกับมูลนิธิเครือข่ายครอบครัวและมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก พบว่า ร้อยละ 45.3 มีการดื่มแอลกอฮอล์ เช่น เหล้า เบียร์ ไวน์ ร้อยละ 36.0 บริโภคสื่อข่าวสารที่กระตุ้นเรื่องเพศ เช่น หนังสือ อินเทอร์เน็ต ภาพยนตร์ ร้อยละ 17.3 มีเพศสัมพันธ์และการศึกษาเรื่องภาวะสุขภาพ การรับรู้ภาวะสุขภาพ และพฤติกรรมสุขภาพของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี พบว่า นักศึกษาร้อยละ 97.9 เคยเข้าเว็บไซต์โป๊ ร้อยละ 97.9 เคยดูหนังสือ/วีซีดี/วีดีโอโป๊ ร้อยละ 82.3 เคยใช้/แนะนำให้ใช้สารเคมีกับอวัยวะสืบพันธุ์ เช่น น้ำยาล้างช่องคลอด ร้อยละ 18.5 เคยมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 19.8 ของกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์โดยการสอดใส่ โดยในจำนวนนี้ ร้อยละ 06.7 ไม่สวมถุงยางอนามัย/ให้คู่นอนสวมถุงยางอนามัย และร้อยละ 85.3 เคยใช้วิธีการในการป้องกันการติดเชื้อและการตั้งครรภ์ (แน่งน้อย ย่านวาริ, 2552) จะเห็นว่า นักศึกษาในมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นกลุ่มเยาวชน ที่มีการปรับตัวผ่านจากช่วงวัยรุ่นเข้าสู่ผู้ใหญ่ ตอนต้นเป็นช่วงที่มีการเรียนรู้ มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมรูปแบบวิถีการดำเนินชีวิตยังต้องเผชิญกับปัญหาสุขภาพทางเพศ อันเกี่ยวเนื่องจากวิถีคิดเชิงวัฒนธรรม ความเชื่อ กระแสสังคม ซึ่งในความเป็นจริงแล้วนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นวัยที่ควรได้รับการส่งเสริมให้มีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี โดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศ อันจะเป็นพื้นฐานให้เกิดสุขภาพทางเพศต่อไปในวัยผู้ใหญ่

การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องเพศในวัยรุ่นได้ (วันเพ็ญ อื้อกุล และกอบกาญจน์ มหัทธโน, 2543) ครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกในการอบรมสั่งสอนปลูกจิตสำนึกที่ดีงามมีผลต่อพฤติกรรมทุกๆด้านของมนุษย์รวมทั้งพฤติกรรมทางเพศ ดังนั้นบิดามารดาหรือสถาบันครอบครัวจึงเป็นผู้สอนความรู้เรื่องเพศศึกษาที่ใกล้ชิดและสำคัญที่สุด แต่อย่างไรก็ดี ความรู้เรื่องเพศศึกษานั้น สถาบันครอบครัวอาจไม่สามารถถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้กับเด็กและเยาวชน ได้อย่างเต็มที่ ทั้งด้วยความไม่กล้าที่จะพูดของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง และกรอบความคิดแบบดั้งเดิมของสังคมไทยที่มองเรื่องเพศเป็นเรื่องปกปิด (ณัชชา เพ็ชรไทย, 2551) ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษาเรื่อง ความรู้ ทักษะคิด และการรับรู้ของวัยรุ่นต่อการสอนเพศศึกษาที่ได้รับจากบิดามารดาของ (ภารดี ประเสริฐวงษ์ และคณะ, 2549, หน้า 179 - 196) ที่พบว่าเนื้อหาเพศศึกษาที่วัยรุ่นส่วนใหญ่ได้รับการสอนของบิดามารดาคือด้านสังคมวิทยาได้แก่ การแต่งกายที่ถูกต้องเหมาะสมกับเพศ ขณะที่เนื้อหาที่บิดามารดาส่วนใหญ่ไม่สอน คือด้านจิตวิทยาได้แก่ ความต้องการทางเพศและการปฏิบัติตัวเพื่อเบี่ยงเบนความต้องการทางเพศและปัญหา และอุปสรรคที่วัยรุ่นพบจากการสอนเพศศึกษาของบิดามารดาคือ ด้านทักษะคิด ได้แก่บิดามารดาไม่พูดคุยเรื่องเพศกับบุตรเพราะกลัวบุตรจะเกิดความอยากรู้อยากเห็นมากขึ้น และนำไปทดลองปฏิบัติในด้านการปฏิบัติที่เป็นปัญหาและอุปสรรคของวัยรุ่นที่พบในการสอนเพศศึกษาที่ได้รับจากบิดามารดา คือวัยรุ่น ไม่แน่ใจความรู้ที่บิดามารดาอบรมสั่งสอนบุตรในเรื่องเพศว่าถูกต้องหรือไม่ และ

แหล่งความรู้เรื่องเพศศึกษาและเรื่องเพศในวัยรุ่นที่บิดามารดาได้รับมานั้น ยังมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอในการถ่ายทอดความรู้แก่วัยรุ่นที่ยังขาดความชัดเจน ความถูกต้อง ความครอบคลุมของเนื้อหา ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ โดยมีกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญต่อพฤติกรรมทางเพศที่ส่งผลต่อสุขภาพทางเพศ จึงเป็นหนทางที่สำคัญอันหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้

ในสังคมหนึ่ง มักกำหนดพฤติกรรมที่เหมาะสมตามค่านิยมและวัฒนธรรม เช่นในสังคมไทยมีค่านิยมที่ผู้ชายต้องให้เกียรติผู้หญิงและมีการปฏิบัติตามวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม การปฏิบัติตนที่เหมาะสมทางเพศตามวัฒนธรรมไทย สามารถปฏิบัติดังนี้

1. แสดงบทบาททางเพศของชายและหญิงที่เหมาะสม เช่น ผู้ชายต้องเป็นสุภาพบุรุษ ผู้หญิงต้องรู้จักรักษาวนตัว ไม่ควรแสดงความต้องการทางเพศอย่างเปิดเผยเป็นต้น
2. วางตัวให้เหมาะสมทั้งต่อเพศเดียวกัน และเพศตรงข้ามเช่นมีความจริงใจต่อกัน มีความเอื้ออาทรต่อกันหลีกเลี่ยงการถูกเนื้อต้องตัวกับเพศตรงข้ามไม่ใช่คำพูดที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น
3. การมีความเสมอภาคทางเพศ เช่น การเลือกคบเพื่อนชายและเพื่อนหญิงการมีสิทธิในการแสดงความคิดเห็น เป็นต้น
4. การแต่งกายให้ถูกต้องตามกาลเทศะ โดยเฉพาะเพศหญิงไม่ควรสวมเสื้อผ้าที่เปิดเผยเนื้อตัวมากเกินไป
5. มีเพศสัมพันธ์เมื่อถึงวัยที่สมควร คือเมื่อแต่งงานกันอย่างถูกต้องตามประเพณีหรือกฎหมายแล้ว
6. เมื่อมีปัญหาหรืออุปสรรคเกี่ยวกับเรื่องเพศควรปรึกษาผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้หรือมีประสบการณ์ เพื่อจะได้แก้ปัญหาดังกล่าวได้
7. รักษาสุขอนามัยทางเพศเป็นประจำโดยการดูแลด้วยวิธีที่สะอาดและมีสุขภาพดี

พฤติกรรมทางเพศในนักศึกษาชายที่เป็นปัญหา ได้แก่

1. การอ่านการ์ตูนลามกและสื่อลามก เช่น วีซีดี วีดีโอ เป็นต้นเพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพราะสื่อลามกเหล่านี้มักจะแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากความจริง เพื่อจะดึงดูดความสนใจของผู้ดูการดูสื่อลามกอาจทำให้ขาดความยับยั้งชั่งใจไปหลอกลวงหรือข่มขืนผู้อื่นได้ หากดูสื่อเหล่านี้เป็นประจำจะทำให้มีพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติได้ นอกจากนี้ยังเป็นการใช้เวลาว่างไปอย่างเปล่าประโยชน์เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตจึงควรเอาเวลาไปออกกำลังกายหรือทำสิ่งอื่นที่มีประโยชน์ต่อตนเองและสังคมมากกว่า

2. การทดลองมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม โดยอาจจะเป็นเพื่อนหญิง คู่รักหรือหญิงขายบริการทางเพศจะทำให้ติดโรคเอดส์และโรคทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ ได้หากไม่ใช้ถุงยางอนามัย รวมทั้งยังทำให้ฝ่ายหญิงเสียหาย และอาจเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาเช่น ถูกดำเนินกรทางกฎหมาย หากฝ่ายหญิงแจ้งความว่าถูกล่วงหรือใช้กำลังบังคับให้มีเพศสัมพันธ์หรือฝ่ายหญิงอาจตั้งครรภ์ ในขณะที่วัยรุ่นชายยังไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบเพราะยังเรียนไม่จบยังไม่สามารถทำงานหาเงินมาส่งเสียเลี้ยงดู และยังไม่มีความรับผิดชอบที่จะมีครอบครัวหรือเป็นพ่อของลูก

3. การสำส่อนทางเพศโดยมีการสัมพันธ์กับผู้หญิงหลาย ๆ คนจะมีความเสี่ยงสูงต่อการติดโรคเอดส์และโรคทางเพศสัมพันธ์หากไม่ใช้ถุงยางอนามัย โดยเฉพาะหากมีการดื่มสุราจะทำให้มึนเมาและไม่ใช้ถุงยางอนามัยได้

พฤติกรรมทางเพศในนักศึกษาหญิงที่เป็นปัญหาได้แก่

1. การแต่งตัวให้เป็นที่ดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้ามโดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมและความปลอดภัย เช่น ใส่เสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะอกกางเกงขาสั้น กางเกงเอวต่ำ เป็นต้น จะเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมทางเพศได้ง่าย

2. การยอมมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก เพราะคิดว่าความสัมพันธ์จะยาวนานมั่นคงหรือทำให้คนรักไม่ไปมีคนอื่นจริง ๆ แล้วเป็นการแสดงออกที่ผิดเพราะการที่ผู้หญิงยอมมีเพศสัมพันธ์จะทำให้ฝ่ายชายคิดว่าผู้หญิงอาจเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นมาแล้วเช่นกัน และการทำเช่นนี้ไม่ทำให้ฝ่ายชายมีความรักและความสัมพันธ์ต่อผู้หญิงตลอดไปได้ เพราะความรักจะมีองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ได้แก่ความเข้าใจ ความเห็นใจความเอื้ออาทร มีนิสัยใจคอที่เข้ากันได้ เป็นต้น อีกทั้งวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องเติบโตต่อไป และยังคงเจอผู้คนอีกมากในวันข้างหน้า หากวันใดที่ต้องเลิกคบกับฝ่ายชายในฐานะคนรักแล้ว จะได้ไม่ต้องมานั่งเสียใจในภายหลังนอกจากนี้ยังเป็นการทำให้พ่อแม่ และบุคคลที่รักเราต้องเสียใจกับพฤติกรรมของเรา และยังคงติดโรคเอดส์จากคนรักหรือตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจได้

3. การมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นได้ง่ายหากเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว พบว่าผู้หญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนรักไปแล้ว มักจะยอมมีเพศสัมพันธ์กับคนรักคนต่อมาหรือเพื่อเหตุผลอื่น เช่น เพื่อแลกกับเงินที่จะมาซื้อสิ่งของราคาแพงตามที่ตนเองต้องการ เพราะคิดว่าตนเองไม่บริสุทธิ์แล้ว ไม่มีอะไรจะเสียอีกแล้ว ความคิดเช่นนี้ไม่ถูกต้องเพราะคนทุกคนมีคุณค่าและศักดิ์ศรีในตัวเอง การที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อนในอดีตไม่ได้ทำให้คุณค่าของตัวเราลดลง หากการกระทำของตัวเราในปัจจุบันและอนาคตต่างหากจะเป็นตัวบ่งบอกถึงคุณค่าและศักดิ์ศรีของตัวเรา นอกจากนี้การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลหลายคนจะยิ่งเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์หรือโรคเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรภ์ตามมาได้

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีดังต่อไปนี้

1. ความเชื่อและค่านิยมจากพัฒนาการทางด้านจิตสังคมของวัยรุ่นที่มีภูมิการแสวงหาความเป็นตัวของตัวเองและต้องการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนทำให้วัยรุ่นนี้ง่ายต่อการถูกชักจูงให้ทำกิจกรรมที่เห็นว่าตนเองเป็นที่ยอมรับมากขึ้นในกลุ่มเพื่อน
 2. สิ่งพิมพ์และสื่อ ที่มีส่วนกระตุ้นความรู้สึกทางเพศความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบันทำให้ข้อมูลข่าวสารสื่อมวลชนมีอิทธิพลและบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น
 3. สถานที่พักอาศัย สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสุขภาพของบุคคลวัยรุ่นที่อาศัยอยู่เพียงลำพังในสิ่งแวดล้อมที่ง่ายต่อการเข้าถึงแหล่งบริการทางเพศหรือแหล่งบันเทิง ทำให้เสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
 4. ความผูกพันในครอบครัว ความผูกพันในครอบครัวเป็นความรู้สึกใกล้ชิดต่อบิดามารดาการรับรู้ถึงการดูแลเอาใจใส่ที่ได้รับจากครอบครัว การมีความพึงพอใจต่อสัมพันธภาพภายในครอบครัวรวมถึงความรู้สึกว่ามีความสำคัญเป็นที่รักและต้องการของครอบครัว ทั้งนี้ครอบครัวที่มีบุตรเป็นวัยรุ่นต้องมีความเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงตามพัฒนาการในช่วงวัยรุ่นด้วย หากครอบครัวไม่เข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นก็จะมีผลต่อความสัมพันธ์ในครอบครัวระหว่างวัยรุ่นกับผู้ใหญ่ได้ซึ่งส่งผลกระทบต่อความผูกพันทางด้านจิตใจที่มีต่อกันทำให้วัยรุ่นชอบอยู่กับเพื่อนมากกว่าอยู่กับครอบครัวและมีแนวโน้มที่จะทำตามกลุ่มเพื่อน และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้
 5. การรับรู้บรรทัดฐานกลุ่ม ในระยะวัยรุ่นเพื่อนจะเป็นผู้มีอิทธิพลอย่างมากในการตัดสินใจในสิ่งต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องเพศและการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งเพื่อนสนิทมักจะเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่สำคัญเพราะเพื่อนในกลุ่มเดียวกันมักมีลักษณะคล้ายกันและมีอายุใกล้เคียงกัน และอิทธิพลจากตัวแบบในสังคมหรือเพื่อนในกลุ่มเดียวกันมีผลต่อพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของวัยรุ่นได้เช่นกัน
 6. การรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงการรับรู้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของตนเองที่นำไปสู่การคิด เชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จะเกิดขึ้นได้เมื่อวัยรุ่นเกิดความตระหนักและเอาใจใส่ในเรื่องราวข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการติดเชื้อเอชไอวีได้ทางเพศสัมพันธ์จากสื่อต่าง ๆ และบุคคลใกล้ชิดตัว
 7. การรับรู้สมรรถนะในตนเองการรับรู้สมรรถนะในตนเองมีผลต่อการตัดสินใจที่จะกระทำพฤติกรรมของบุคคลรวมถึงพฤติกรรมทางเพศด้วย
- พฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ไม่พึงประสงค์ในกลุ่มนักศึกษา ปัญหาหลักของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรปัญหาวัยรุ่น โดยเฉพาะในเรื่อง “ปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่น” กำลังจะกลายเป็นปัญหาสังคมที่รุนแรงเพิ่มขึ้นทุกวันจากข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ที่เกิดขึ้นแทบไม่เว้นในแต่ละวันทั้งเรื่องเด็กผู้ชายข่มขืนเด็กผู้หญิงหรือการมีเพศสัมพันธ์

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ห้องสมุดงานวิจัย

วันที่...3...1...๓...๒๕๕๕.....

เลขทะเบียน.....250463.....

เลขเรียกหนังสือ.....

ก่อนวัยอันควรจนถึงครรภ์ การทำแท้งรวมถึงการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ อาทิ โรคเอดส์ ที่ขณะนี้ตัวเลขวัยรุ่นไทยติด “โรคร้าย” นี้เพิ่มสูงขึ้นอย่างน่าใจหายและที่เป็นข่าวเกรียวกราวบนหน้าหนังสือพิมพ์เมื่อไม่นานมานี้คือเรื่องการแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมบนรถเมล์การไปเช่าบ้านหรือโรงแรมเพื่อมีเพศสัมพันธ์กันของวัยรุ่น และที่ต้องตกตะลึงไม่น้อยก็คือผลสำรวจที่ว่าคนไทยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยลง ถึงแม้ว่าข้อมูลของผลสำรวจนี้จะมีหลายฝ่ายออกมาคัดค้านและยังไม่สามารถยืนยันได้ว่าข้อมูลดังกล่าว จะเป็นจริงมากน้อยแค่ไหนแต่ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นไทยเพิ่มขึ้นก็กำลังเริ่มจะเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมแล้ว พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมในกลุ่มวัยรุ่นของไทยนั้นเกิดจากในปัจจุบันเด็กวัยรุ่นไทยส่วนหนึ่งมองว่าการแสดงออกทางพฤติกรรมทางเพศถือเป็นเรื่องปกติธรรมดาเนื่องจากเด็กเหล่านี้ได้ซึมซับรับวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาจนลืมรักษานับธรรมเนียมและวัฒนธรรมไทยที่ผู้ใหญ่จะสอนเด็กผู้หญิงไว้ว่าต้องรักษานวลสงวนตัว

แนวทางการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมทางเพศของเยาวชน

แนวทางการแก้ไขปัญหของหน่วยงานต่าง ๆ

1. กระทรวงศึกษาธิการ ด้วยกระทรวงศึกษาธิการ ประสงค์จะให้มีการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนนักศึกษา มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายและนโยบายของรัฐบาลจึงกำหนดมาตรการในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันสมควรให้สถานศึกษาถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

1.1 ให้สถานศึกษา ครู อาจารย์เข้าไปมีส่วนร่วมส่งเสริมบทบาทและความสำคัญของพ่อแม่ ผู้ปกครองเพื่อช่วยสร้างความเข้มแข็งให้แก่ สถาบันครอบครัว และชุมชน

1.2 ให้สถานศึกษาดำเนินการให้ความรู้และสร้างความตระหนักให้นักเรียนนักศึกษารู้จักคิดและเข้าใจในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์รู้จักเคารพ และให้เกียรติเพื่อนมนุษย์ด้วยกันทุกระดับวัยสร้างค่านิยมและทัศนคติระหว่างเพศที่ถูกต้อง และมีความซาบซึ้งในคุณค่าของวัฒนธรรมและขนบประเพณีอันดีงามของไทย รู้จักการวางตัวให้เหมาะสม ไม่มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน นักศึกษา

1.3 ให้สถานศึกษาสร้างความสำนึกและความเข้าใจแก่ ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องสิทธิของเด็กและหน้าที่ที่เด็กและเยาวชนต้องปฏิบัติแนวทางในการป้องกันแก้ไขและการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนนักศึกษา ที่ตกอยู่ในสถานะยากลำบากเนื่องจากการมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

1.4 ให้สถานศึกษาดำเนินการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษาสถานศึกษา ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้อง เช่น สารวัตร นักเรียน หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องที่เพื่อประสานความร่วมมือในการป้องกันมิให้นักเรียน นักศึกษามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

1.5 ให้สถานศึกษาให้ความรู้ด้านเพศศึกษาโดยบูรณาการให้เหมาะสมกับเพศและวัย ให้ความรู้ในการระวังรักษาดนเองการรู้จักหลีกเลี่ยงต่อสถานการณ์ที่ล่อแหลม หรือเป็นอันตราย หรือเสี่ยงต่อการเกิดความเสียหายทางเพศ รวมทั้งการป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

1.6 ให้สถานศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องภายนอกโรงเรียนเพื่อพิจารณา แนวโน้มด้าน โอกาสและอุปสรรคในการดำเนินการและการแก้ไขปัญหา กวดขันสอดส่อง นักเรียน นักศึกษาที่หนีการเรียนหรือใช้เวลาหลังเลิกเรียนไปมั่วสุมในสถานเริงรมย์ หรือสถานที่ ไม่เหมาะสมศึกษาสภาพแวดล้อมและสอดส่องดูแลพื้นที่ในบริเวณสถานศึกษาที่เสี่ยงต่อ การเกิด ปัญหาที่มีมาตรการควบคุมและรักษาความปลอดภัยและจัดการไม่ให้มีจุดอับหรือล่อแหลมต่อการ เกิดปัญหาที่มีมาตรการควบคุมและรักษาความปลอดภัยและจัดการไม่ให้มีจุดอับหรือเป็นพื้นที่ ล่อแหลมต่อการเกิดเหตุอันตรายหรือไม่ปลอดภัย

1.7 ให้ครูอาจารย์ถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรง ปฏิบัติต่อนักเรียน นักศึกษาโดยเข้าใจถึงปัญหาความต้องการ และจิตวิทยาของเด็ก และเยาวชนด้วยความมีเมตตาปรารถนาดี ความอดทน และความยุติธรรม

1.8 ให้สถานศึกษาสำรวจและจัดทำข้อมูลกลุ่มนักเรียน นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเสี่ยง เช่นนักเรียน นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเที่ยวกลางคืน ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ไม่มีผู้ปกครองดูแล หรือมีปัญหาทางครอบครัว กลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่อยู่ในสภาพเสี่ยงหรือมีสภาพชีวิตที่ล่อแหลมต่อ การเกิดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเช่น มีบิดามารดาแยกกันอยู่ หรือพักร่วมกับบิดา มารดาที่สมรสใหม่บิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพที่อาจทำให้เกิดความโน้มเอียงให้เกิด ความเสี่ยงหรือมีรายได้ต่ำ และข้อมูลนักเรียน นักศึกษาที่อยู่หอพักหรือเช่าที่พักอยู่ตามลำพังโดยให้ มีมาตรการในการเฝ้าระวัง และให้ความช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษากลุ่มเหล่านี้โดยใกล้ชิด

1.9 ให้สถานศึกษาควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมของนักเรียนนักศึกษาทั้งภายในและ ภายนอกสถานศึกษาให้อยู่ในกรอบของความถูกต้องเหมาะสมและปลอดภัย

1.10 ให้สถานศึกษาจัดทำระบบและกลไกในการช่วยเหลือดูแลนักเรียนนักศึกษาที่ตก อยู่ในภาวะยากลำบาก หรือตกอยู่ในความเสี่ยงอย่างใกล้ชิด โดยการรู้จักนักเรียน นักศึกษา เป็น รายบุคคล คัดกรองนักเรียนเพื่อจำแนกกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหา ส่งเสริมกิจกรรม โฮมรูมหรือ

ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองนักเรียนที่ประสบปัญหาส่งเสริม กิจกรรม
แก้ไขปัญหาและคลี่คลายปัญหาร่วมกัน

1.11 ในกรณีที่นักเรียนนักศึกษาถูกระงับหรืออยู่ในภาวะยากลำบากจาก
สาเหตุการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรให้สถานศึกษาให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น โดยศึกษาปัญหา
หรือสาเหตุและให้คำปรึกษาดูแลรักษาสภาพร่างกายและจิตใจ ประสานงานกับบิดามารดา หรือ
ผู้ปกครองและจัดส่งสถานพยาบาล สถานที่พักพิง หรือสถานที่ปลอดภัย เพื่อให้การบำบัดเยียวยา
โดยจัดให้มีระบบส่งต่อภายในและภายนอกสถานศึกษา

1.12 มิให้ถือว่านักเรียนนักศึกษาที่ประสบปัญหาจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
เป็นผู้กระทำผิดที่ต้องลงโทษ โดยต้องไม่ผลักดันออกจากสถานศึกษาแต่ต้องถือว่าเป็นผู้ที่
สถานศึกษาต้องเข้ามาให้ความช่วยเหลือหากมีความจำเป็นต้องพักการเรียนชั่วคราว เนื่องจากผล ที่
เกิดขึ้นให้สถานศึกษาประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็กและ
ครอบครัวประจำจังหวัด หน่วยงานต้นสังกัด หรือสถานสงเคราะห์เพื่อส่งนักเรียน นักศึกษาที่
ประสบปัญหาเข้ารับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูเมื่อสภาพร่างกายและจิตใจกลับคืนสู่สภาพปกติและ
มีความพร้อมแล้วให้รับนักเรียน นักศึกษารายดังกล่าวกลับเข้าเรียนในสถานศึกษาตามเดิม

แนวคิดหลักในการพัฒนาการเรียนรู้เรื่อง “เพศศึกษา” ตามหลักสูตรใหม่ของกระทรวง
ศึกษาธิการ และกระทรวงสาธารณสุข มี 7 ด้าน คือ

1. พัฒนาการทางเพศ (Human sexual development) หมายถึงความรู้ความเข้าใจเรื่อง
เจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศตามวัย ทั้งทางร่างกาย จิตใจอารมณ์ และสังคม
2. สุขอนามัยทางเพศ (Sexual health) หมายถึงความรู้ความเข้าใจและสามารถดูแล
สุขภาพอนามัยทางเพศได้ตามวัย เช่นการดูแลรักษาอวัยวะในระบบสืบพันธุ์ อนามัยการเจริญพันธุ์
ความเข้าใจต่าง ๆ ในเรื่องเพศ
3. พฤติกรรมทางเพศ (Sexual behavior) หมายถึงการแสดงออกถึงพฤติกรรมทางเพศที่
เหมาะสมกับเพศและวัย
4. สัมพันธภาพ (Interpersonal relation) หมายถึง การสร้างและรักษาความสัมพันธ์กับ
บุคคลในสังคมการสร้างและรักษาสัมพันธภาพกับเพื่อนเพศเดียวกัน และต่างเพศ การเลือกคู่การ
เตรียมตัวก่อนสมรส และการสร้างครอบครัว
5. ทักษะส่วนบุคคล (Personal and communication skills) หมายถึงความสามารถในการ
จัดการสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เช่น ทักษะการสื่อสารทักษะการปฏิเสธ ทักษะการขอ
ความช่วยเหลือ ทักษะการจัดการกับอารมณ์ทักษะการตัดสินใจและแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ

6. สังคมและวัฒนธรรม (Society and culture) หมายถึง ค่านิยมในเรื่องเพศที่เหมาะสม สอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมไทยและการปรับตัวต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยเฉพาะจากสื่อที่ยั่วเย้าต่าง ๆ

7. บทบาททางเพศ (Gender role) หมายถึง การสร้างเอกลักษณ์ทางเพศที่เหมาะสมความเสมอภาคทางเพศ และบทบาททางเพศที่ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในสังคมอย่างสมดุล

2. กระทรวงสาธารณสุข หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมสุขภาพจิต โรงพยาบาลของกรมอนามัย (ศูนย์อนามัยที่ 1-12) และสถาบันพระบรมราชชนก โดยมีนโยบายลดปัจจัยเสี่ยงเด็กวัยรุ่นและวัยรุ่น เพื่อให้เด็กนักเรียนและวัยรุ่นไทยสุขภาพดี มีพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสม และอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ มีการรณรงค์ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และมีการให้ความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศที่ถูกต้อง และปัญหาต่าง ๆ ที่มาจากการมีเพศสัมพันธ์เพื่อสร้างค่านิยมที่ถูกต้องแก่เยาวชน

3. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีหน้าที่ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน รวมทั้งแก้ไขปัญหาที่อาจมีผลกระทบในทางลบต่อเด็กและเยาวชน โดยมีแนวทางดังต่อไปนี้

3.1 ให้เด็กและเยาวชนมีความผูกพันต่อครอบครัว ภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปลอดภัย และรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น รวมทั้งกฎเกณฑ์และกติกาสังคม

3.2 ให้มีสุขภาพและพลานามัยแข็งแรง รู้จักการป้องกันตนเองจากโรคและสิ่งเสพติด

3.3 ให้มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ตามสมควรแก่วัย จริยธรรม และคุณธรรม

3.4 ให้มีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการทำงาน มีศักดิ์ศรีและความภาคภูมิใจในการทำงานสุจริต

3.5 ให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลและมุ่งมั่นพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

3.6 ให้รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น โดยมีจิตสำนึกในการให้และการอาสาสมัคร รวมทั้งมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและประเทศชาติ

3.7 ให้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อส่วนร่วมตามสมควรแก่วัย และได้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ขึ้น โดยมีตัวแทนจากสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด และสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร เป็นตัวแทน โดยมีหน้าที่ดังนี้ ส่งเสริม สนับสนุน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านวิชาการและกิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษา กีฬา และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของเด็กและเยาวชน จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริม และ

พัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถ และจริยธรรม เสนอแนะและให้ความเห็นต่อสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น

4. กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรมยังให้ความสนใจเกี่ยวกับสาระเนื้อหาวันวาเลนไทน์ตามความเชื่อของชาวตะวันตกว่าวันวาเลนไทน์แท้จริงหมายถึงอะไร มีความสำคัญอย่างไรไม่ใช่หมายถึงวันที่ต้องมีเพศสัมพันธ์กันอย่างที่เด็กไทยเข้าใจ และไม่อยากให้หลายหน่วยงานมาแก้ที่ปลายเหตุซึ่งแท้จริงแล้วหญิงไทยต้องรักษาวลสงวนตัว อย่างที่คนโบราณพร่ำสอนมาว่าอย่าชิงสุกก่อนห่าม ผู้อำนวยการศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม นำเนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาสถิติการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กไทย รวมไปถึงทางออก เช่น รู้จักปฏิเสธคนรัก ไม่มีเพศสัมพันธ์ในวันวาเลนไทน์ คำนิยามพึงประสงค์ ไม่พึงประสงค์เผยแพร่ลงในเว็บไซต์กระทรวงวัฒนธรรม โดยเร็วที่สุด

- 4.1 รักอย่างมีขันติ หลีกเลี่ยงการเป็นพ่อเป็นแม่ตั้งแต่วัยรุ่น
- 4.2 รักอย่างมีสติจะ รักเดียวใจเดียว
- 4.3 รักอย่างมีเมตตา ทะนุถนอมไม่ทำร้ายคนที่เรารัก
- 4.4 รักอย่างไม่ประมาท หลีกเลี่ยงความเสี่ยงต่อโรคติดต่อ
- 4.5 รักอย่างให้เกียรติกัน รักแท้ต้องรอคอย
- 4.6 รักอย่างถูกจารีตรักจริงต้องหวังแต่
- 4.7 รักอย่างมีเหตุผล ไม่ฉกฉวยโอกาสมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก
- 4.8 รักอย่างมั่นคง ไม่ทำลายชื่อเสียงคนที่เรารัก
- 4.9 รักอย่างซื่อสัตย์ มีความศรัทธาในคนรัก
- 4.10 รักอย่างเข้าใจกัน ให้อภัย ไม่ถือโทษโกรธคนรัก

สถาบันครอบครัว ครอบครัวเป็นตัวที่สำคัญที่สุด ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

1. ให้ความรักความอบอุ่นกับลูก ทำใจยอมรับเมื่อลูกทำผิด
2. คุยเรื่องเพศกับลูก โดยสอนให้เข้าใจและถูกต้องถ้าผู้ปกครองมัวแต่คิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องน่าอาย เป็นเรื่องไม่ดีไม่ควรพูดกับวัยรุ่น ขอให้คิดเสียใหม่เพราะวัยรุ่นเป็นวัยอยากลองหากพวกเขาไม่มีที่ปรึกษาที่ดีอาจทำให้เขายิ่ง ไปกันใหญ่ ดังนั้นผู้ปกครองเป็นยาในการป้องกัน และการให้ความรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ที่สุด พ่อต้องพูดคุยกับลูกชายสอนลูกชายให้เรียนรู้พฤติกรรมในการเป็นสุภาพบุรุษ แม่ต้องสั่งสอนลูกสาวให้เป็นสุภาพสตรี รักษาวลสงวนตัว ซื่อตัวอย่างหรือผลร้ายในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร รวมทั้งสอนการวางตัวที่ถูกต้องการหัดปฏิเสธสิ่งชั่วร้ายทั้งหลาย และแนะนำทักษะในการปฏิเสธการมีความสัมพันธ์ทางเพศสำหรับลูกผู้หญิง วิธีการหลีกเลี่ยง ที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรการป้องกันตนเองจากการ โดนข่มขืนหรือลวนลามทางเพศ ไม่ว่าจะ

เป็นจากเพื่อน คนใกล้ชิดญาติ หรืออาชญากรทางเพศตามท้องถนนวิธีการช่วยเหลือตนเองเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ดังกล่าว รวมทั้งการแก้ไขสถานการณ์ และการหาความช่วยเหลือ หลังจากเกิดสถานการณ์ที่ไม่ต้องการให้เกิดผ่านพ้นไป

ค่านิยมทางเพศ

ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546) ได้ให้ความหมายค่านิยมว่า เป็นสิ่งที่บุคคลหรือสังคมยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจ และกำหนดการกระทำของตน ซึ่งในต่างประเทศมีผู้ให้ความหมายของค่านิยมคล้ายคลึงกันหลายท่านเช่น ไชมอนส์, โฮวี และ คีโรเชนแบม (Simons, Howe & Kirochenbaum, 1988 cited in Fogel & Lauver, 1990) กล่าวว่าค่านิยมเป็นความเชื่อและทัศนคติของบุคคลเกี่ยวกับความถูกต้อง ความมีคุณค่าในการแสดงพฤติกรรมใด ๆ ซึ่งคล้ายกับความหมายของเบอร์คาร์ท และ นาธาเนล (Burkhardt & Nathaniel, 2002) ที่กล่าวว่าค่านิยมเป็นความคิด ความเชื่อ ธรรมเนียมปฏิบัติ คุณลักษณะ หรือจุดมุ่งหมายซึ่งเป็นรางวัลสูงสุดหรือความพึงพอใจของบุคคล กลุ่ม หรือสังคม ค่านิยมเกิดจากประเพณีและวัฒนธรรมโดยการถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่งอย่างต่อเนื่อง โดยได้รับการยอมรับและมีการปฏิบัติสืบต่อกันมา ซึ่งอาจเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่เคยพบเห็น รู้สึกได้ หรือเคยปฏิบัติมาแล้ว จากการอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ หรืออาจเกิดจากอิทธิพลของสื่อมวลชน และการเข้ามาของประเพณีวัฒนธรรมอื่น ๆ โดยการเรียนรู้และสั่งสมจากประสบการณ์ โดยครอบคลุมเป็นจุดเริ่มต้นที่มีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมของวัยรุ่น จากนั้นโรงเรียน กลุ่มเพื่อน สื่อมวลชนและสังคมทั่วไปจะเริ่มมีอิทธิพลต่อค่านิยมของวัยรุ่นมากขึ้น (สิริวรรณ ธีญญผล, 2548)

โฟเจลและลอเวอร์ (Fogel & Lauver, 1990) กล่าวว่า ค่านิยมทางเพศ ประกอบด้วยเรื่องเกี่ยวกับเพศ (Sexuality) พฤติกรรมทางเพศ (Sexual Behavior) และการแสดงออกทางเพศ (Sexual expression) การศึกษาค่านิยมทางเพศของ สิริวรรณ ธีญญผล (2548) สรุปนิยามของค่านิยมทางเพศ หมายถึง สิ่งที่บุคคลยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจและกำหนดการกระทำของตนเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ในเรื่องเพศสัมพันธ์ตามการรับรู้ของบุคคลที่ได้รับการหล่อหลอมจากสังคมที่บุคคลเป็นสมาชิก ซึ่งประกอบด้วย ค่านิยมการรักษานวลสงวนตัว ค่านิยมการพูดเรื่องเพศ ค่านิยมการแสดงออกทางเพศ ค่านิยมการมีคู่รัก และค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์และ/หรือการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน (อรุณิชนหบดี และลำเจียก คำธร, 2549) สรุปนิยามของค่านิยมทางเพศ หมายถึงความคิดเห็นหรือความรู้สึกรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติเรื่องเพศประกอบด้วยการรักษานวลสงวนตัว การพูดคุยเรื่องเพศ การแสดงออกทางเพศ การมีคู่รัก และการมีเพศสัมพันธ์และ/หรือการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน

จากการศึกษาจะเห็นว่าผู้มีผู้ให้ความหมายของขอบเขตค่านิยมทางเพศคล้ายคลึงกัน ดังนั้นจึงสรุปความหมายของค่านิยมทางเพศว่า การเห็นดี เห็นชอบ ต่อการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ประกอบด้วย การรักนวลสงวนตัว การพุดคุยเรื่องเพศ การแสดงออกทางเพศ การมีคู่รัก การมีเพศสัมพันธ์ และการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน

ค่านิยมทางเพศตามสังคมและวัฒนธรรม (กรมวิชาการ, 2546) วัฒนธรรมเป็นมรดกของสังคม เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นด้วยภูมิปัญญา เพื่อเป็นวิถีชีวิตของคนในสังคม เป็นกฎระเบียบหรือมาตรฐานของพฤติกรรมที่คนในสังคมยอมรับ โดยเป็นตัวกำหนด ขั้วเกลตา สร้างสรรค์มนุษย์ให้มีชีวิตที่ดีงาม โดยวัฒนธรรมมีผลต่อค่านิยมทางเพศ ดังนี้

1. บรรทัดฐานทางครอบครัวและสังคม ค่านิยมทางเพศตามสังคมและวัฒนธรรมไทย ในอดีตมีความแตกต่างจากในปัจจุบันอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากในอดีตบุตรหลานจะถูกปลูกฝังโดยการอบรมเลี้ยงดูให้เคารพเชื่อฟังคำสั่งสอนของบิดามารดาอย่างเคร่งครัด วิถีชีวิตตลอดจนวิธีการดำเนินชีวิตจะต้องอยู่ในขอบเขตที่ทางครอบครัวได้วางเอาไว้ รวมทั้งปัจจัยทางสังคมและสภาพแวดล้อมก็ยังไม่เอื้ออำนวยอย่างเช่นปัจจุบัน ค่านิยมทางเพศในอดีตมีลักษณะดังนี้

ค่านิยมทางเพศในอดีตผู้หญิงต้องอยู่กับเหย้าเฝ้ากับเรือนเพียงอย่างเดียว จึงทำให้ผู้หญิงต้องถูกกคข้มเหงด้วยคามไม่เสมอภาคทางเพศ ผู้ชายมักเป็นใหญ่ในบ้าน และมีอำนาจในการตัดสินใจทุกอย่าง ส่วนผู้หญิงมีหน้าที่เพียงแค่อุแลบ้านและบุตรเท่านั้นการนัดพบกัน ในอดีตสามารถพบกันได้โดยการแนะนำจากผู้ใหญ่หรือพบกันตามวัดในเทศกาลต่าง ๆ ไม่มีโอกาสได้มาพบกันในสถานที่สาธารณะอย่างเช่นในปัจจุบันผู้หญิงต้องไม่แสดงกิริยาชั้วชวน แสดงท่าทีเชื่อเชิญหรือให้โอกาสผู้ชายได้เข้ามาใกล้ชิดการถูกควบคุมจากผู้ใหญ่ในเรื่องของการเลือกคนรัก การแต่งงาน ที่เรียกว่า “คลุมถุงชน” โดยให้เหตุผลถึงความคู่ควร เหมาะสม เป็นสิ่งสำคัญมากกว่าจะนึกถึงความรักของระหว่างบุคคล ทั้งนี้มักจะอ้างว่าใช้บรรทัดฐานทางครอบครัวและสังคมเป็นเครื่องตัดสินใจให้แต่งงานกัน ซึ่งอาจจะด้วยสมัครใจหรือถูกบังคับก็ตาม แต่ก็ต้องยินยอมพร้อมทั้งปลูกฝังค่านิยมของเพศหญิงให้มีความรักและซื่อสัตย์ต่อสามีเพียงคนเดียว ซึ่งส่งผลให้เกิดค่านิยมการรักนวลสงวนตัว การแสดงออกทางเพศ และการอยู่ร่วมกันก่อนแต่ง ที่เหมาะสม

ค่านิยมทางเพศในปัจจุบันสภาพครอบครัวและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป ผู้หญิงต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัวเช่นเดียวกับผู้ชาย ส่วนภาระหน้าที่การดูแลบ้านและการเลี้ยงดูบุตรก็ยังคงเป็นหน้าที่ของผู้หญิงเช่นเดิม ทั้งนี้ ผู้หญิงสามารถได้รับการศึกษาในระดับสูง ๆ ได้เช่นเดียวกับผู้ชาย ผู้หญิงมีสิทธิที่จะสามารถแสดงความคิดเห็นและโต้แย้งในกรณีต่าง ๆ ได้ เนื่องจากได้รับสิทธิที่เท่าเทียมกัน ทำให้มีโอกาสมากขึ้นเกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น การเลือกฝ่ายชายที่จะมาเป็นคู่ครอง การขอหย่าถ้าแต่งงานไปแล้วไม่มีความสุข การเป็นผู้นำครอบครัว เป็นต้น

2. สภาพแวดล้อม สภาพแวดล้อมในอดีตกับปัจจุบันแตกต่างกันมาก ในปัจจุบันมีสิ่งช่วยยู่สถานบันเทิงเรีงรมย์ต่างๆ ศูนย์การค้า ปัญหาสารเสพติด และความรุนแรง ซึ่งส่งผลให้วัยรุ่นอาจใช้ชีวิตที่หลงผิด จนอาจก่อให้เกิดเป็นปัญหาอาชญากรรมทางสังคมได้ ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี ยากจน ไม่มีโอกาสศึกษาต่อ ต้องหาเลี้ยงชีพโดยไม่สุจริต เกิดความฟุ้งเฟ้อเพื่อต้องการให้ตนเองทัดเทียมกับผู้อื่น และในที่สุดก็เกิดค่านิยมทางเพศที่ผิด ๆ เช่น การมีความคิดว่า การขายบริการทางเพศเป็นสิ่งที่หารายได้ให้แก่ตนเองได้อย่างรวดเร็ว เป็นต้น จากสภาพแวดล้อมของนักศึกษาแต่ละคนจะส่งผลต่อค่านิยมทางเพศในเรื่อง การแสดงออกทางเพศ การพูดคุยเรื่องเพศ การมีคู่อรัก การมีเพศสัมพันธ์ ทำให้เกิดพฤติกรรมที่เหมาะสม หรือไม่เหมาะสม ขึ้นอยู่สภาพแวดล้อมที่ล้อมรอบตัวนักศึกษา

3. สื่อเทคโนโลยีความก้าวหน้าและรวดเร็วของสื่อเทคโนโลยี อาจเป็นสาเหตุของการทำให้เกิดค่านิยมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากวัยรุ่นสามารถติดต่อหรือคบเพื่อนต่างเพศที่ไม่เคยรู้จักกันได้ง่าย เพียงแต่โทรศัพท์หรือใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อในการติดต่อกัน หากใช้ในทางที่ไม่เหมาะสมหรือคุยกับบุคคลที่ไม่หวังดีด้วย อาจก่อให้เกิดปัญหาการถูกล่อลวงหรือปัญหาในทางไม่ดีอื่น ๆ ตามมา ซึ่งเทคโนโลยีมีผลให้เกิดค่านิยมทางเพศที่ไม่เหมาะสมในเรื่อง การแสดงออกทางเพศ การพูดคุยเรื่องเพศ การมีคู่อรัก การมีเพศสัมพันธ์ และการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน

วัฒนธรรมไทยให้ความสำคัญในเรื่องความถูกต้องดีงามในเรื่องเพศ ซึ่งเป็นสิ่งที่สมาชิกในสังคมไทยยึดถือปฏิบัติ รวมทั้งการอบรมสั่งสอนถ่ายทอดความเชื่อและค่านิยมสืบต่อกันมาทางสถาบันครอบครัวโดยมีพ่อแม่เป็นผู้คอยสั่งสอน อบรมชี้แนะลูกให้ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติในการดำรงชีวิต ดังสุภาษิตสอนหญิงของสุนทรภู่ที่ว่า

“จงรักนวลสงวนงามห้ามใจไว้	อย่าหลงไหลจนจำคำที่พ่ร้ายสอน
คิดถึงหน้าบิดาและมารดา	อย่ารีบร้อนเร็ววันนักมักไม่ดี
เมื่อสูงงอมหอมหวานจึงควรหล่น	อยู่กับต้นอย่าให้พรากไปจากที่
อย่าชิงสุกก่อนห้ามไม่งามดี	เมื่อบุญมีคงจะมาอย่าปรารภ”

ค่านิยมทางเพศตามสังคมและวัฒนธรรมตะวันตกปัจจุบันวัฒนธรรมตะวันตกได้เข้ามา มีบทบาทและมีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมทางสังคมของไทยมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากเทคโนโลยีและการสื่อสารที่ก้าวหน้า รวดเร็ว ส่งผลทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมลอกเลียนแบบ และดำเนินชีวิตตามวัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งวัฒนธรรมบางอย่างก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมมากมาย โดยเฉพาะการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

การเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตกไม่ว่าจากสื่อโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือ หรืออินเทอร์เน็ตก็ตามได้ทำให้ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงามของสังคมไทย

เปลี่ยนไป ซึ่งวัฒนธรรมบางอย่างส่งผลดี เช่น การกล้าแสดงความคิดเห็น ความขยัน และความทุ่มเทให้กับงาน การมองโลกในแง่บวก การมีแนวคิดที่ดีต่าง ๆ เป็นต้น ในขณะที่วัฒนธรรมบางอย่างกลายเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี ไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย จากพฤติกรรมวัยรุ่น เช่น เสรีภาพในการคบเพื่อนต่างเพศ ซึ่งบางครั้งมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างชายกับหญิงมีมากขึ้น พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศในที่สาธารณะ เช่น การโอบกอด การแต่งกายที่ล่อแหลม กิริยามารยาทที่ไม่เรียบร้อย การแสดงออกอย่างเปิดเผยในเรื่องเพศ หรือการที่วัยรุ่นหญิงบางคนตามจับผู้ชาย เป็นต้น

อิทธิพลของวัฒนธรรมตะวันตกที่มีต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในสังคมไทย พอลจะสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาเรื่องเพศ เช่น การคบเพื่อนต่างเพศอย่างไม่เหมาะสม การออกเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศ การแต่งกายดึงดูดเพศตรงข้าม เปิดเผยให้เห็นของสงวนมากเกินไป การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน เป็นต้น

2. ปัญหาสังคม เช่น การมั่วสุมกันในสถานเริงรมย์ การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร การทำแท้ง การใช้สารเสพติด เป็นต้น

ดังนั้น เมื่อไม่อาจสกัดกั้นวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่แพร่กระจายเข้ามาได้ จึงควรเลือกและสร้างค่านิยมในเรื่องเพศที่เหมาะสมกับสภาพสังคมไทย เช่น ลด ละ เลิก การเที่ยวสถานบริการทางเพศ ไม่สำส่อนทางเพศ ไม่คบเพื่อนต่างเพศโดยไม่เลือกหน้า ฝ่ายชายแสดงความเป็นสุภาพบุรุษให้เกียรติไม่ล่วงเกินสุภาพสตรี เป็นต้น ในสังคมไทยปัจจุบัน ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมยังคงเป็นตัวกำหนดวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยในปัจจุบันและยังคงมีบทบาท ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ โดยเฉพาะค่านิยมในเรื่อง “การรักนวลสงวนตัว” ยังเป็นค่านิยมที่เหมาะสมกับสังคมไทยในปัจจุบัน การรักนวลสงวนตัว คือ การไม่ปล่อยกายปล่อยใจไปตามแรงปรารถนาของอารมณ์ รู้จักใจตนเอง รู้จักความต้องการและอารมณ์ รู้จักระมัดระวังตัว รู้จักป้องกันตนเอง มิให้ตกเป็นเหยื่อของผู้อื่น และสามารถแก้ไขปัญหานั้นยามคับขันได้ เช่น รู้ว่าตนเองเป็นผู้หญิงข่มขืนมีอารมณ์อ่อนไหวต่อความรัก ก็ควรหลีกเลี่ยงโอกาสที่จะอยู่ตามลำพังสองต่อสองกับชายคนรักในที่ลับหูลับตาคน ไม่ไปในสถานที่อันไม่สมควรไป หรือไม่ควรทำในสิ่งที่ไม่สมควรทำ ซึ่งจะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ เพราะแม้ว่าสังคมจะพัฒนารูปร่างไปอย่างไรก็ตาม แต่ค่านิยมของสังคมไทยยังคงถือว่าความบริสุทธิ์หรือพรหมจารีของผู้หญิงเป็นเกียรติอันสูงที่หญิงควรสงวนไว้และแม้ว่าศีลธรรมทุกวันนี้จะหย่อนยานลงเพียงใดก็ตาม ถ้าหญิงสูญเสียความบริสุทธิ์ไปก่อนแต่งงานก็จะมีชื่อเสียงใจอยู่เสมอ แม้จะไม่แสดงออกมาให้เห็นภายนอกก็ตาม แต่อย่างไรก็ตามในเรื่องเกี่ยวกับพรหมจารีนั้น อาจขาดได้ด้วยสาเหตุอื่น ๆ อีกเช่น ขี้ฉ้อ ขี้โกง ขี้เมา เล่นกีฬาต่าง ๆ การสำเร็จความ

ใครด้วยตนเอง การถูกแพทย์ตรวจภายใน (ในกรณีที่มีความจำเป็นในการวินิจฉัยโรคบางชนิดของสตรี) เหล่านี้เป็นต้น นอกจากนี้ผู้หญิงบางคนอาจไม่มีเชื้อพรหมจารีมาตั้งแต่เด็ก ๆ ก็เป็นไปได้ ดังนั้นหญิงสาวที่มีเชื้อพรหมจารีขาดจึงไม่ถือว่า ผ่านการร่วมประเวณีมาแล้วหรือเป็นหญิงสาวที่ไม่บริสุทธิ์เสมอไปแต่อย่างไรก็ตามค่านิยมความประพฤติหรือพฤติกรรมที่เหมาะสมสำหรับสังคมไทยนั้นยังถือว่าความบริสุทธิ์ และการไม่เพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นสิ่งที่เหมาะสมกับสังคมไทย ดังนั้นการวางตัวต่อเพศตรงข้ามในระหว่างที่คบหาสมาคมกัน เป็นเรื่องสำคัญที่เด็กวัยรุ่นหรือวัยรุ่นหนุ่มสาวควรจะต้องรู้จักระวังตัวให้ดีเป็นพิเศษ โดยจะต้องไม่ยอมตกเป็นเหยื่อเป็นทาสของกามารมณ์หรือแรงคั้นทางเพศเป็นอันขาด วิธีการที่จะช่วยให้ชายหญิงควบคุมสัญชาตญาณทางเพศได้ดีก็คือ จะต้องรู้จักหรือพยายามเบี่ยงเบนความสัมพันธ์ระหว่างเพศซึ่งเป็นกิจกรรมทางใจให้ออกมาในรูปแบบของกิจกรรมทางกาย ด้วยการเล่นกีฬา ทำงานอดิเรก หรือประกอบกิจกรรมสันทนาการต่าง ๆ ที่สังคมยอมรับ และตรงกับขนบธรรมเนียมประเพณีหรือวัฒนธรรมอันดีงามของบ้านเมือง เด็กวัยรุ่นควรรู้จักและเข้าใจด้วยว่า การอดกลั้นเพื่อไม่ให้ตกเป็นทาสของกามารมณ์ หรือการประพฤติทางเพศต่าง ๆ นั้นไม่เคยทำลายสุขภาพจิตของผู้ใด และความอดกลั้นก็เป็นเรื่องธรรมดาที่ทุกคนทั่วไปเขาปฏิบัติกัน การวางตัวหรือการแสดงพฤติกรรมของเพศหญิงนั้น จะต้องทำตัวให้เพศชายยกย่องและให้เกียรติ โดยฝ่ายหญิงจะต้องเข้าใจว่าผู้ชายที่ดีหรือสุขภาพบุรุษนั้นจะต้องไม่ล่วงเกินผู้หญิงที่วางตัวเป็นสุภาพสตรี การที่ผู้หญิงกล้าเกินไป ไม่รู้จักถือนื้อถื่อตัว และชอบสนิทสนมกับผู้ชายมาก ๆ เท่ากับเป็นการเปิดโอกาสให้ฝ่ายชายสามารถล่วงเกินได้ง่ายขึ้น รวมทั้งฝ่ายชายก็อาจไม่คิดแต่งงานด้วยอย่างจริงจังถึงแม้ว่าบางครั้งฝ่ายชายอาจจำเป็นต้องแต่งงานด้วยหรือถูกบังคับให้แต่งงานด้วย เหตุการณ์ในลักษณะนี้มักจะกลายเป็นตกกระไดพลอยโจนเสียมากกว่า และอาจจะต้องมาหย่าร้างกันไปในที่สุดเพราะฝ่ายชายอาจคิดได้ว่าเมื่อมีโอกาสกับเขาง่าย ๆ ก็ย่อมจะให้โอกาสกับชายอื่นง่าย ๆ เช่นกัน ดังนั้นเมื่อมีการล่วงเกินกันเกิดขึ้น ฝ่ายหญิงจึงไม่ต้องเกรงใจหรือกลัวฝ่ายชายจะโกรธ ถ้าตัวเองจะแสดงความไม่พอใจให้ฝ่ายชายทราบ เพราะการวางตัวที่ดีและรู้จักระมัดระวังตัว ไม่ปล่อยตัวให้สนิทสนมกับใคร ๆ โดยง่ายนั้น เป็นสิ่งที่มีค่ายิ่งสำหรับกุลสตรี ซึ่งผู้ชายโดยทั่วไปมักจะให้ความยกย่องนับถือหรือภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง ถ้าหากเขามีโอกาสได้แต่งงานกับผู้หญิงที่มีลักษณะนี้ อันที่จริงนั้นผู้ชายส่วนมากมักจะชอบผู้หญิงที่ปล่อยใจง่าย ๆ แต่ในขณะที่เดียวกันเขาก็กลับรักผู้หญิงที่รู้จักการวางตัวได้เหมาะสม พร้อมทั้งยังปรารถนาที่จะแต่งงานด้วยอย่างจริงจังใจอย่างไรก็ตามอิทธิพลและวัฒนธรรมตะวันตกได้เข้ามามีบทบาทต่อวัฒนธรรมสังคมของประเทศไทยมากขึ้น การติดต่อสื่อสารอย่างรวดเร็วทำให้เกิดการเลียนแบบและดำเนินชีวิตเป็นไปตามตะวันตก โดยเฉพาะเข้ามามีบทบาทในชีวิตของเด็ก ๆ มากขึ้น รวมทั้งชุมชน สื่อมวลชนต่าง ๆ ที่เข้ามาอิทธิพลทั้งทางบวกและทางลบ ทำให้ค่านิยมในเรื่องเพศ

เปลี่ยนแปลงไปทั้งในทางบวกและทางลบต่อวิถีชีวิตของเด็กมากกว่าสถาบันครอบครัว ซึ่งควรเป็นแหล่งให้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ถูกต้องมากที่สุด กลายเป็นปัญหาของสังคม โดยเฉพาะการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ซึ่งจะเห็นได้ว่าครอบครัวไทยในอดีต การแสดงความรักใคร่เพียงแม่การจับมือถือแขน การกอดสัมผัสร่างกายภายนอก แสดงความสนิทสนมระหว่างคู่ผู้ตัวเมียในครอบครัวไทยในเขตเมืองกลายเป็นเรื่องธรรมดา ส่วนหนึ่ง เพราะการเลียนแบบอย่างสังคมตะวันตกทำให้ทัศนคติสังคมไทยปรับเปลี่ยนไปบ้างขณะนี้ เช่น การพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่อง “เพศ” ระหว่างสามีภรรยาคนไทยกำลังจะเป็นเรื่องปกติธรรมดาของชีวิตการครองเรือน ดังนั้นการสร้างค่านิยมในเรื่องเพศที่สามารถปฏิบัติได้มีดังต่อไปนี้

1. ไม่ลำเอียงทางเพศ
 2. ลดละเลิกการเที่ยวโสเภณีหรือสถานบริการทางเพศ
 3. ภูมิใจในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นหญิงและเป็นชาย (การรักนวลสงวนตัว อย่าซิงสุกก่อนห้าม เข้าตามตรอกออกตามประตู ฯลฯ)
 4. ปฏิบัติตนอยู่ในศีลธรรม จริยธรรม เช่น ไม่ประพฤติผิดลูกผิดเมียใคร และรักษาวัฒนธรรมที่ดีงาม
 5. อย่าคบเพื่อนต่างเพศไม่เลือกหน้า
 6. ความเป็นสุภาพบุรุษและสุภาพสตรี (การให้เกียรติซึ่งกันและกัน)
 7. การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และตรงกับขนบธรรมเนียมประเพณี
- ค่านิยมทางเพศที่ถูกต้องในประเทศไทย ความเป็นไทย มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยเฉพาะค่านิยมในเรื่องเพศ ซึ่งมีมุมมองได้ 2 ทาง ดังนี้คือ
1. ค่านิยมทางเพศในเรื่องที่ไม่ถูกต้องสำหรับคนไทย ได้แก่
 - 1.1 การไม่เผยแพร่ความจริงในเรื่องเพศหรือการไม่ให้ความรู้เรื่องเพศแก่ บุตรหลาน โดยคิดว่าเป็นเรื่องหยาบคาย หรือน่าอาย
 - 1.2 การไม่สนับสนุนหรือส่งเสริมให้บุคคลในสังคมพูดคุยกันในเรื่องเพศอย่างเปิดเผย
 - 1.3 การยกย่องให้เพศชายเป็นใหญ่กว่าเพศหญิง
 - 1.4 การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส โดยถือว่าเพศชายไม่ผิดค่านิยมเหล่านี้ทำให้บุคคลในสังคมมีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องรวมทั้งมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้อง เช่น การเอาเปรียบเพศตรงกันข้ามเมื่อมีโอกาส ความไม่เสมอภาคระหว่างเพศ การดูถูกเพศตรงกันข้ามอันเป็นผลต่อความรักความผูกพัน ความสงบสุข ในครอบครัวและสังคมโดยรวม
- ค่านิยมทางเพศที่ดีของสังคมไทย
1. หญิงไทยมักจะรักนวลสงวนตัว ไม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน

2. ชายไทยไม่ควรสำส่อนทางเพศเพราะอาจเกิดผลเสียโดยการติดโรค
3. ชายไทยมีความรับผิดชอบต่อเพศหญิง ไม่หลอกลวง ไม่ข่มเหงน้ำใจ
4. ชายไทยรับผิดชอบต่อครอบครัว

วัยรุ่นในปัจจุบันควรมีเจตคติที่ดีว่าทั้งสองเพศมีความสำคัญเท่าเทียมกัน การสร้างสรรค์สังคมจึงจะเกิดขึ้นค่านิยมดังกล่าวเป็นสิ่งที่ดีและยังใช้ได้สังคมปัจจุบัน วัยรุ่นจึงควรรักษาค่านิยมที่ดีไว้เพื่อป้องกันปัญหาที่จะตามมา เช่น ครอบครัวแตกแยก โรคทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์นอกสมรส การค้าประเวณี การสำส่อนทางเพศ เป็นต้น หลักในการเลือกคู่ครองสภาพปัจจุบันชายและหญิงมักตัดสินใจเลือกคู่ครองด้วยตนเองโดยไม่ขอคำปรึกษาจากพ่อแม่และญาติพี่น้อง หรือผู้ใหญ่ จึงทำให้ชีวิตมีทั้งประสบผลสำเร็จและล้มเหลวได้หลักในการเลือกคู่ครองโดยทั่วไปพอสรุปได้ดังนี้

1. มีความรักเป็นพื้นฐานเพราะความรักเป็นการแสดงความรู้สึกถึงความผูกพัน ความห่วงเห่น ความห่วงใย จึงมีความรักใคร่ในคู่ครองที่เราเลือกและควรเลือกคู่ครองที่รักเรา

2. มีสภาวะด้านต่างๆเหมาะสม เช่น

- 2.1 อายุ ควรอยู่ในเกณฑ์ที่บรรลุนิติภาวะแล้ว ชายควรมีอายุ 25 - 30 ปี ฝ่ายหญิง ควรมีอายุ 20 - 25 ปี มีความพร้อมทางร่างกาย

- 2.2 สุขภาพร่างกายแต่งงานนั้นนอกจากมีความพร้อมทางร่างกายที่จะให้กำเนิดลูกได้แล้วควรจะต้องคำนึงถึงสุขภาพด้วย เช่น โรคประจำตัว โรคทางพันธุกรรม เพราะสิ่งเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อชีวิตสมรสได้ ดังนั้นจึงมีควรตรวจสุขภาพและถ้าพบว่ามีโรคภัยไข้เจ็บต้องรักษาให้หายเสียก่อน

- 2.3 วุฒิภาวะทางอารมณ์ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับผู้ครองเรือน เพราะวุฒิภาวะทางอารมณ์จะเป็นผู้สุขุมรอบคอบเหตุผล มีความรับผิดชอบ ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล และสามารถปรับตัวได้ดี

- 2.4 ระดับสติปัญญา คู่สมรสควรมีระดับสติปัญญาใกล้เคียงกัน เพราะหากสติปัญญาแตกต่างกันมักจะคุยกันไม่รู้เรื่อง

- 2.5 คู่สมรสควรมีบุคลิกภาพและรสนิยมใกล้เคียงกัน

- 2.6 ศาสนาแต่ละศาสนาจะมีศาสนาพิธีแตกต่างกันถ้าคู่สมรสต่างศาสนาควรมีการพูดคุยตกลงเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในพิธีกรรม ของศาสนาแต่ละฝ่ายเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในครอบครัว

- 2.7 วัฒนธรรม เป็นวิธีการดำเนินชีวิตสืบทอดกันมา วัฒนธรรมที่คล้ายกันย่อมปรับตัวเข้ากันได้ง่าย

2.8 ฐานะทางเศรษฐกิจ ต้องใกล้เคียงกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายในครอบครัว
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมทางเพศค่านิยมทางเพศเป็นสิ่งที่เรียนรู้หรือเลียนแบบจาก
สิ่งแวดล้อมรอบตัววัยรุ่น จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมดังนี้

1. ครอบครัว เป็นสถาบันแรกในการปลูกฝังค่านิยมความเชื่อ บุคลิกภาพแก่เด็ก โดยการ
เรียนรู้และลอกเลียนแบบจากบิดามารดา ค่านิยมทางเพศที่ครอบครัวปลูกฝังแก่นุตรสาวมักเป็น
เรื่องการรักษานวลสงวนตัว การไม่ชิงสุกก่อนห่าม เรื่องเพศหรือการพูดคุยเรื่องเพศเป็นเรื่องสำหรับ
ผู้ใหญ่หรือผู้ที่แต่งงานแล้วและการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นเรื่องผิด แต่ในปัจจุบันมีบาง
ครอบครัวเริ่มยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นบ้างแล้ว ทำให้วัยรุ่นบางส่วนคิดว่าการมี
เพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นเรื่องที่สามารถยอมรับได้แล้ว

2. เพื่อน กลุ่มเพื่อนถือว่ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น ซึ่งโดยธรรมชาติวัยรุ่นจะมีความ
ผูกพันและให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อน มักมีความเห็นคล้อยตามหรือเลียนแบบกันในด้าน
ความคิดการแต่งกายหรือการแสดงออกเพื่อให้เพื่อนยอมรับเป็นสมาชิกกลุ่ม วัยรุ่นจะใช้บรรทัด
ฐานของกลุ่มเพื่อนในการค้นหาความต้องการของตนเองหรือเอกลักษณ์ความเป็นตัวตนของตนเอง
ซึ่งอาจมีอิทธิพลมากพอที่จะสนับสนุนหรือปฏิเสธค่านิยมของตัววัยรุ่นที่มีอยู่ก่อนแต่เดิมได้

3. โรงเรียน มีความสำคัญเป็นอันดับสองรองจากครอบครัวในการปลูกฝังค่านิยมเพื่อเพศ
แก่เด็ก ซึ่งในปัจจุบันมีการให้ความรู้เรื่องเพศผ่านหลักสูตรวิชา ต่าง ๆ เช่น สุขศึกษาและพลศึกษา
สังคมศึกษา เป็นต้น โดยเน้นเรื่องการเรียนรู้สรีรวิทยา การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจของ
วัยรุ่นพฤติกรรมทางสังคม การเจริญและพัฒนาการทางเพศ การติดต่อกับเพศตรงข้าม การมี
ครอบครัวการอยู่ร่วมกันในสังคม และครูสามารถถ่ายทอดความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ
บทบาทหน้าที่ทางเพศที่เหมาะสมแก่เด็กตามความจำเป็นอีกด้วย

4. ชุมชน มีอิทธิพลต่อเรื่องเพศทั้งทางบวกและทางลบ ค่านิยมความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับ
เรื่องเพศมักจะเป็นไปในแนวทางเดียวกันในชุมชน นอกจากนี้ ความเจริญก้าวหน้าทางวัตถุในสังคม
เช่น สถานเริงรมย์ที่พบเห็นได้ทั่วไป จะดึงดูดใจเด็กให้มีความอยากรู้อยากเห็นอยากลองและอาจมี
พฤติกรรมหรือค่านิยมตามกลุ่มที่นิยมเที่ยวสถานเริงรมย์ แต่หากบรรทัดฐานของสังคมหรือชุมชน
คาดหวังให้วัยรุ่นหญิงควรมีความบริสุทธิ์ไว้เคียงสาในเรื่องเพศ อาจมีผลต่อการตัดสินใจของวัยรุ่น
หญิงและการเข้าถึงข้อมูลและความรู้ในเรื่องเพศ การต่อรอง การใช้วิธีป้องกันเมื่อมีเพศสัมพันธ์
การจำกัดอำนาจการต่อรองของวัยรุ่นหญิง

5. สื่อมวลชน เป็นตัวการสำคัญในการถ่ายทอดความรู้และค่านิยมทางเพศแก่วัยรุ่น
โดยทั่วไปสื่อมวลชน เช่น โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ สิ่งตีพิมพ์ เป็นต้น ได้รับความนิยมมาจาก
เนื่องจากมีความคล่องตัว รวดเร็ว และให้ข้อมูลข่าวสารได้เร็วทันใจ สื่อเหล่านี้นอกจากช่วยให้

ความเพิดเพลิน เพิ่มการรับรู้เรื่องต่าง ๆ แก่วัยรุ่นแล้ว อาจมีการนำเสนอพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมสำหรับสังคมไทยได้ เช่น การถูกเนื้อต้องตัว การกอดจูบ การเล้าโลม หรือการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้วัยรุ่นอาจรับมาลอกเลียนแบบและนิยมชมชอบว่าทันสมัยมากกว่าที่จะศึกษา พฤติกรรมเหล่านั้นอย่างลึกซึ้ง ดังนั้น หากวัยรุ่นรับรู้ค่านิยมทางเพศจากสื่อโดยขาดการวิเคราะห์ที่ไตร่ตรองหรือขาดผู้ที่ช่วยชี้แนะอาจทำให้วัยรุ่นรับรู้ประสบการณ์ที่ผิด ๆ ได้

ค่านิยมทางเพศส่วนใหญ่ของวัยรุ่นในปัจจุบันมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการมีคู่อรัก การขึ้นครุ การเที่ยวกลางคืน การถูกเนื้อต้องตัว การมีคู่อรักหลายคน การเลือกคนรัก ความเชื่อเรื่องเกี่ยวกับพรหมจรรย์ของสตรีก่อนแต่งงาน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ความสามารถในการต่อรองทางเพศ สิทธิวรรณ รัชญผล (2548) จากการศึกษาพบว่าค่านิยมทางเพศที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นส่วนใหญ่ ได้แก่ การรักษานวลสงวนตัว การพูดคุยเรื่องเพศ การแสดงออกทางเพศ การมีคู่อรักการมีเพศสัมพันธ์ และการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน

การรักษานวลสงวนตัวเป็นค่านิยมที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากคนรุ่นเก่าซึ่งในสังคมไทยจะให้คุณค่ากับเรื่องพรหมจรรย์ของสตรีก่อนแต่งงาน ดังนั้นผู้ปกครองจึงอบรมให้สตรีวัยรุ่นมีความรักษานวลสงวนตัวและการควบคุมความประพฤติความคิดให้อยู่ในจารีตประเพณี เพื่อป้องกันการมีเพศสัมพันธ์หรือให้ยืดเวลาการมีเพศสัมพันธ์ออกไป เช่น สอนว่าผู้ชายไว้ใจไม่ได้มักหาโอกาสลวนลามเอาเปรียบทางเพศและอาจทำให้ตั้งครรภ์หรือเป็นโรคติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์

การพูดคุยเรื่องเพศ สังคมส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยที่สตรีจะแสดงความคิดเห็น โดยเฉพาะเรื่องเพศซึ่งถือว่าเป็นเรื่องน่าอับอาย ทำให้สตรีวัยรุ่นส่วนใหญ่เชื่อว่าตนเองไม่มีความสามารถหรือไม่มีสิทธิที่จะพูดหรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องเพศ การสัมภาษณ์นักเรียนและผู้ปกครองเรื่องการให้คำปรึกษาเรื่องเพศของ ปิยวร กุมภีรัตน์ (2546) พบว่า ผู้ปกครองมองเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ควรปกปิดและน่าอาย ผู้ปกครองจึงไม่ให้คำแนะนำเรื่องเพศแก่เด็กผู้หญิงในเรื่องการคุมกำเนิด หรือการจัดการตนเองเมื่อมีความรู้สึกทางเพศ แต่มักเตือนว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นเรื่องเสียหายไม่ควรปฏิบัติและเตือนให้ระวัง เรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ การวางตัว การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองของวัยรุ่นสตรีต่อข่ามีคุมกำเนิดฉุกเฉิน ของ เกสรา ศรีพิชญากุล และ อรุณรัตน์ ตั้งมั่นคงวรกุล (2547) พบว่าแม้ผู้ปกครองจะเห็นว่าการศึกษาคุมกำเนิดฉุกเฉินจะมีประโยชน์ต่อสตรีวัยรุ่นในการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์และการทำแท้ง แต่ยังคงไม่กล้าให้ความรู้เนื่องจากกลัวว่าจะเป็นการส่งเสริมให้มีเพศสัมพันธ์มากขึ้น โดยคนที่ควรพูดเรื่องนี้ น่าจะเป็นบุคลากรสาธารณสุข เนื่องจากมีความรู้มากกว่า ซึ่งค่านิยมทางเพศของผู้ใหญ่ทำให้วัยรุ่นไม่กล้าปรึกษาหรือพูดคุยเรื่องเพศด้วย เพราะกลัวถูกต่อว่าหรือถูกตำหนิจึงเลี่ยงที่จะพูดคุยหรือปรึกษาเรื่องเพศกับเพื่อนหรือพี่น้องแทนเนื่องจากวัยเดียวกันมีความสนิทสนมเข้าใจพูดคุยกันได้ทุกเรื่อง

การแสดงออกทางเพศ ในสังคมไทยแต่เดิมเชื่อว่าสตรีที่ดีต้องไม่แสดงความรู้สึกหรือความต้องการทางเพศ แต่ปัจจุบันการรับรู้ค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นเปลี่ยนแปลงไป จากการรับรู้บทบาทเพศหญิงที่ไม่เหมาะสม โดยเชื่อว่าผู้หญิงต้องมีความสวยงาม นามอง รูปร่างดี อ่อนหวาน ประกอบกับวัยรุ่นส่วนใหญ่คิดว่าหญิงชายสามารถเรียนรู้หรือแสดงออกเรื่องเพศได้เท่าเทียมกัน ทำให้สตรีวัยรุ่นรับรู้ค่านิยมในการแสดงออกทางเพศเปลี่ยนไปโดยมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น ดังนั้นเพื่อให้ได้รับความสนใจจากเพศตรงข้ามหรือกลุ่มเพื่อนจึงพยายามทำตัวให้เป็นจุดเด่นจากการแสดงออกทางรูปปลักษณ์ภายนอก เช่น การแต่งกายตามสมัยนิยม เสื้อสายเดี่ยว เสื้อผ้ารัดรูป โชว์สัดส่วนเป็นต้น เพื่อให้ตนเองน่าดูและเป็นที่น่าสนใจของเพศตรงข้าม โดยเฉพาะหากมีคนรักจะต้องการแต่งกายให้นามองให้คนรักพึงพอใจ การแสดงออกด้วยกิริยาท่าทาง เช่น การสบตา การยิ้ม ทักทาย การชูแก้ว การเดินไปหา การสัมผัสร่างกาย ทำเต็มที่ช่วยวน เป็นต้น ในการศึกษาการเรียนรู้เรื่องเพศของนักเรียนจากสื่อการ์ตูนของ ฉัชชา ถาวร (2545) พบว่าลักษณะทางเพศของหญิงที่ดึงดูดชายจากหนังสือการ์ตูน ได้แก่ รูปร่างหน้าตาสวยงาม เซ็กซี่ ช่วยวน บุคลิกปราดเปรียว มีความมั่นใจ การแต่งกายทันสมัยสวยงาม ส่วนการแสดงออกด้วยคำพูดที่แสดงความนับเรื่องเพศที่นำมาพูดกันในกลุ่ม เช่น เด็กเลี้ยวคินนี้ว่างไหมขอไปเที่ยวที่หอพัก หรือชวนกินข้าวต้ม เป็นต้น

การมีคู่รักวัยรุ่นเป็นวัยที่เสาะหาเอกลักษณ์ของตนและต้องการเป็นที่ยอมรับของผู้อื่นในสังคมเมืองถือว่าเรื่องเพศหรือการคบหาเพื่อนต่างเพศเรื่องส่วนตัว การมีคู่รักจะแสดงถึงความมีคุณค่า มีเสน่ห์ เป็นจุดเด่น การมีชีวิตที่คิสมบูรณ์พร้อม เป็นความปกติทางเพศ ทำให้วัยรุ่นในกลุ่มเดียวกันที่ยังไม่มีคู่รักหรือไม่มีเพศตรงข้ามสนใจเกิดความรู้สึกด้อยค่าและรู้สึกกังวล การศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นของ ปิยวร กุมภีรัตน์ (2546) นักเรียนมักใช้เหตุผลของการมีคู่รักว่าอยู่ใกล้กันแล้วมีความอบอุ่น ช่วยดูแลและปรึกษาช่วยเหลือกัน

การมีเพศสัมพันธ์ การกระทำได้กล่าวอาจมีจุดประสงค์ต่างกัน เช่น เพื่อความสุข เพื่อแสดงความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เพื่อหาประสบการณ์ เพื่อแสดงว่าตนเป็นผู้ใหญ่แล้ว เพื่อทำตามเพื่อน เพื่อลอง เพื่อความรัก เพื่อความสัมพันธ์ที่ยืนยาว ในบางการศึกษาพบว่าวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เพื่อสิ่งตอบแทนแลกเปลี่ยน เช่นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนและนักศึกษาในจังหวัดขอนแก่น ของ สุทธิลักษณ์ ตั้งกุลบริบูรณ์ และคณะ (2542) พบว่านักศึกษาส่วนหนึ่งมีเพศสัมพันธ์ในหมู่นักศึกษา และขายบริการทางเพศกับผู้ที่ต้องการเพื่อแลกกับเงินทอง และข้าวของ รวมถึงการเที่ยวในสถานเริงรมย์ที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะพบมีการแลกเปลี่ยนหรือให้บริการทางเพศทั้งแบบสมัครใจและการซื้อขาย ซึ่งผู้ที่มีพฤติกรรมเหล่านี้มักเป็นนักศึกษาหญิงที่มีปัญหาเรื่องเงิน

การอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน วัยรุ่นให้ความหมายของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานว่าเป็นความรักความผูกพันด้านจิตใจไม่ถือเป็นเรื่องเสียหายเหมือนเป็นการอยู่กินฉันท์สามีภรรยา ซึ่ง

การคิดเช่นนี้ช่วยให้ความรู้สึกผิดลดลงและยินยอมที่จะเปิดเผยตัวเองมากขึ้น โดยเฉพาะวัยรุ่นในสังคมเมื่อกคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นการแสดงออกถึงความรัก ความผูกพัน เป็นวิถีชีวิตของครอบครัว การไม่ยินยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วยอาจทำให้คู่รักทอถึง เกิดความรู้สึกล้มเหลวและเสียหน้าได้ สตรีวัยรุ่นมักมีความรู้สึกรู้สึกต้องการอยู่ใกล้ชิด และพร้อมจะทำทุกสิ่งทีคนรักจะมีความสุขหรือพึงพอใจ เมื่อสตรีวัยรุ่นเกิดความเชื่อมั่นในชายที่เป็นคู่รักว่าจะรับผิดชอบไม่ทอถึง สตรีวัยรุ่นจึงไม่ปฏิเสธความต้องการของคู่รักและยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วย และคาดหวังการแต่งงานในอนาคต แต่เมื่อยังอยู่ในวัยเรียนมักคิดว่าการได้อยู่กันอย่างใกล้ชิดมีความซื่อสัตย์ต่อกันก็เพียงพอแล้ว

สิริวรรณ ธีบุญผล (2548)

จะเห็นได้ว่าค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นได้รับอิทธิพลจากครอบครัว สังคม และมีการเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อนหรือการเลียนแบบอย่างผู้ที่ตนชื่นชอบ ซึ่งการรับค่านิยมบางอย่างของวัยรุ่นโดยขาดการไตร่ตรองอย่างรอบคอบ อาจมีผลมาจาก ขาดการตระหนักรู้ถึงความคิดความรู้สึกและภาวะอารมณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองและผู้อื่น ไม่มีความสามารถควบคุมอารมณ์ตนเอง ซึ่งหมายถึงการมีความฉลาดทางอารมณ์น้อยหรือต่ำกว่าปกติ

ยิ่งนานวันการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันของวัยรุ่น การตั้งครภ์เมื่อไม่พร้อม หรือแม้แต่การติด โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ล้วนเป็นประเด็นที่ดูเหมือนว่าจะทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ ด้วยสภาพแวดล้อมในปัจจุบันเต็มไปด้วยสิ่งเร้า เช่น อินเทอร์เน็ต ภาพยนตร์ เกมออนไลน์ ฯลฯ ผลวิจัยของตัวแทนเยาวชนจากเวทีสิทธิเด็ก พบว่า ปัญหาวัยรุ่นท้องไม่พร้อมมีเพิ่มมากขึ้น โดยแม่ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี มีถึง 80,000 คนในปี 2551 นำไปสู่การทำแท้งซึ่งพบถึงร้อยละ 46.8 ของผู้หญิงทำแท้งที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี รวมถึงปัญหาเด็กถูกทอถึงมีถึงปีละ 800 คน การมีเพศสัมพันธ์ช่วงอายุน้อยลง โดยผู้ชายต่ำสุดอายุ 9 ปี และผู้หญิง 10 ปี รวมถึงปัญหาการข่มขืนที่มีเด็กต่ำกว่า 15 ปีตกเป็นเหยื่อเฉลี่ยสูงถึงวันละ 2 รายจากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นกำลังเผชิญกับความเสี่ยง เช่น โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครภ์เมื่อไม่พร้อม รวมถึงการต้องออกจากสถานศึกษาเนื่องจากประสบปัญหาดังกล่าว ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงสภาพการเรียนรู้เพศศึกษาอันจำกัดของวัยรุ่น เพราะเพศศึกษาเป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นมีความรู้ความเข้าใจสามารถคิดวิเคราะห์ในการป้องกันตัวเอง และการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยอุดมงหมายของวิชาเพศศึกษาอย่างกว้าง ๆ เช่น เพื่อเรียนรู้กระบวนการเปลี่ยนแปลงของสรีระของร่างกายอันมีผลต่อความคิด อารมณ์ จิตใจ ความรู้สึก เสริมสร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งของตนเองและผู้อื่น เพื่อให้เกิดความตระหนักว่าการกระทำทางเพศส่วนตัวมีผลกระทบต่อสังคม เช่น การปล่อยทิ้งบุตรตามยถากรรม การรับหรือแพร่เชื้อเอชไอวี ทั้งนี้จึงควรเตรียมตัวให้เยาวชนพร้อมที่จะเผชิญ

ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนรู้จักแก้ไขปัญหาและป้องกันเหตุการณ์อันเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตให้เป็นไปอย่างดีที่สุด

ทั้งนี้ความรู้เรื่องเพศจะเกิดประสิทธิผลกับวัยรุ่นมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับแรงผลักดันของผู้ใหญ่ทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา รวมถึงหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ ในการให้ความสำคัญและผลักดัน “เพศศึกษา” ให้เข้าถึงวัยรุ่น ได้เรียนรู้อย่างลึกซึ้ง จริงจัง และต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตามการสอนหลักสูตรเพศศึกษาในสถานศึกษายังมีความจำกัดอยู่มาก เนื่องจากปัญหาของผู้บริหารหรือครูผู้สอนบางท่านยังคิดว่า การสอนเพศศึกษาแบบให้ข้อมูลรอบด้านแก่ผู้เรียนอาจเป็นการชี้โพรงให้กระรอก คิดว่าเป็นการกระตุ้นให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น แต่หากดูจากผลการสำรวจพฤติกรรมทางเพศในประเทศไทย พบว่า วัยรุ่นอายุ 18 - 24 ปี ร้อยละ 80 ของวัยรุ่นเพศชาย ร้อยละ 63 ของวัยรุ่นเพศหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว และในกลุ่มเดียวกันนี้ เกินกว่าร้อยละ 30 ของวัยรุ่นเพศชายเคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยกว่า 16 ปี ขณะที่ตัวเลขของวัยรุ่นหญิงคิดเป็นร้อยละ 9 (อารี จำปากลาง, 2552)

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า วัยรุ่นไทยกว่าครึ่งผ่านการมีเพศสัมพันธ์แล้ว ดังนั้นหากผู้ใหญ่จะมองว่าการสอนเรื่องเพศศึกษาให้กับวัยรุ่นเหมือนเป็นการชี้โพรงให้กระรอก แล้วตัดสินใจไม่สอน อาจยังทำให้วัยรุ่นเผชิญกับความเสี่ยงกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือโรคเอดส์ รวมถึงปัญหาต่าง ๆ มากขึ้น

ปัญหาขณะนี้คือ วัยรุ่นยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศที่ถูกต้อง เช่น วัยรุ่นส่วนมากไม่ทราบว่ายาคูมมีกี่เม็ด เคยมีการเคาะส้อมของวัยรุ่นว่ายาคูมมี 70 เม็ด และถามว่าการกินยาคุมกำเนิดที่ถูกต้องเริ่มกินเมื่อไร บางคนตอบว่าวันจันทร์ บ้างตอบว่าเริ่มกินตอนกลางคืน และถามว่าหากไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคูรักรของตนเองจะสามารถติดเชื้อเอชไอวีได้หรือไม่ คำตอบคือ ไม่ได้ เพราะเขาเป็นแฟนเรา คงไม่มีเชื้อ และเขายังอายุน้อย

ความฉลาดทางอารมณ์

แนวคิดเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional quotient) นักจิตวิทยาให้ความหมายของความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional quotient) (EQ) ดังนี้

กรมสุขภาพจิต (กรมสุขภาพจิต, 2543) ให้ความหมายความฉลาดทางอารมณ์ว่าหมายถึงความสามารถทางอารมณ์ในการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข (เทอดศักดิ์เดชคง, 2542) ให้ความหมายความฉลาดทางอารมณ์ว่าเป็นความสามารถของบุคคลในการนำไปสู่การเป็นคนดีมีคุณค่า และมีความสุข เช่นเดียวกับ (วิระวัฒน์ ปินนิตามัย, 2542) ที่กล่าวว่าความฉลาดทางอารมณ์หมายถึง ความรู้เท่าทันในการเปลี่ยนแปลงอารมณ์ของตนเองและผู้อื่น สามารถ

บริหารจัดการกับความรู้สึกและอารมณ์ภายในตน และจัดการอารมณ์ของตนในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นไปในทางที่สร้างประโยชน์แก่ทุกฝ่าย

นอกจากนี้ ซาโลเวย์ และ เมเยอร์ (Salovey & Mayer, 1990) ได้ให้ความหมายของคำว่าฉลาดทางอารมณ์ว่าเป็นความสามารถของบุคคลที่จะตระหนักรู้ในความคิด ความรู้สึกและภาวะอารมณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนและผู้อื่นได้ มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตน ทำให้สามารถชี้นำความคิดและการกระทำของตน ได้อย่างสมเหตุสมผล สอดคล้องกับการทำงานและการดำเนินชีวิต โดยมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่น ๆ คล้ายคลึงกับบาร์ออน (Bar On, 1997 ; อ้างในบัวทิพย์ ใจตรงดี, 2545) ที่กล่าวว่า ความฉลาดทางอารมณ์เป็นองค์ประกอบของความสามารถส่วนตัว อารมณ์และสังคมของบุคคลที่จะปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างประสบความสำเร็จ ส่วนคูเปอร์ และซาวาฟ (Cooper & Sawaf, 1997; อ้างในบัวทิพย์ ใจตรงดี, 2545) ให้ความหมายความฉลาดทางอารมณ์ว่าเป็นความสามารถของบุคคลในการรับรู้ เข้าใจและรู้จักใช้พลังงานทางอารมณ์ของตนเป็นรากฐานในการสร้างสัมพันธภาพและโน้มน้าวจิตใจผู้อื่น คล้ายคลึงกับโกลแมน (Goleman, 1998; อ้างในบัวทิพย์ ใจตรงดี, 2545) ให้ความหมายความฉลาดทางอารมณ์ว่าเป็นความสามารถในการตระหนักถึงความรู้สึกของตนเองและความรู้สึกของผู้อื่นจนสามารถบริหารจัดการกับอารมณ์ของตน เพื่อเป็นแรงจูงใจในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นจนสามารถบริหารจัดการกับอารมณ์ของตน เพื่อเป็นแรงจูงใจในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้อย่างประสบความสำเร็จ

สรุปได้ว่าความฉลาดทางอารมณ์ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในตระหนักรู้ถึงความคิดความรู้สึกและภาวะอารมณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองและผู้อื่น สามารถควบคุมอารมณ์ตนเอง ทำให้มีความคิดและการกระทำได้อย่างสมเหตุสมผล สอดคล้องกับการทำงานและการดำเนินชีวิต โดยมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่น ความฉลาดทางอารมณ์ของคนในแต่ละสังคมย่อมแตกต่างกัน ไปขึ้นอยู่กับกรอบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม การศึกษาครั้งนี้จึงเลือกใช้แนวคิดความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต (กรมสุขภาพจิต, 2553) ซึ่งมีความเหมาะสมกับสังคมไทย หมายถึง ความสามารถในการรับรู้ และเข้าใจอารมณ์ทั้งของตัวเองและผู้อื่น ตลอดจนสามารถปรับหรือควบคุมได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ประกอบด้วย 3 ด้านคือ

1. เก่งหมายถึง ความสามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจแก้ปัญหา และแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นประกอบด้วย

1.1 ความสามารถในการรู้จักและสร้างแรงจูงใจให้ตนเองรู้จักศักยภาพของตนเอง สร้างขวัญและกำลังใจให้ตนเองได้มีความมุ่งมั่นที่จะไปให้ถึงเป้าหมาย

1.2 ความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหาที่รู้และเข้าใจปัญหาที่มีขั้นตอนใน

การแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมมีความยืดหยุ่น

1.3 ความสามารถในการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น รู้จักการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น
กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมแสดงความเห็นที่ขัดแย้งได้อย่างสร้างสรรค์

2. คือหมายถึง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้จักเห็น
ใจผู้อื่น และมีความรับผิดชอบต่อส่วนร่วม ประกอบด้วยความสามารถต่อไปนี้

2.1 ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้อารมณ์และ
ความต้องการของตนเองควบคุมอารมณ์และความต้องการได้แสดงออกอย่างเหมาะสม

2.2 ความสามารถในการเห็นใจผู้อื่น ใส่ใจผู้อื่น เข้าใจและยอมรับผู้อื่น แสดงความเห็น
ใจอย่างเหมาะสม

2.3 ความสามารถในการรับผิดชอบ รู้จักการให้ รู้จักการรับ รู้จักรับผิดชอบ รู้จักให้อภัย
เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

3. สุขหมายถึง ความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข มีความภูมิใจในตนเองพอใจ
ในชีวิต และมีความสุขสงบทางใจ

3.1 ความภูมิใจในตนเองเห็นคุณค่าในตนเองเชื่อมั่นในตนเอง

3.2 ความพึงพอใจในชีวิต รู้จักมองโลกในแง่ดี มีอารมณ์ขันพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่

3.3 ความสงบทางใจมีกิจกรรมที่เสริมสร้างความสุข รู้จักผ่อนคลาย มีความสงบทางจิตใจ

การประเมินความฉลาดทางอารมณ์ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข ได้ทำการ
พัฒนาแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ เพื่อให้สามารถใช้ได้กับประชาชนทั่วไปและจาก
รายงานการวิจัยการพัฒนาแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์สำหรับประชาชนไทย อายุ 12 - 60
ปี ของกรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข ได้พัฒนาแบบประเมินให้สามารถใช้เวลาในการ
ประเมินประมาณ 15 – 20 นาที จำนวน 52 ข้อ ซึ่งไม่มากเกินไป และมีคำแนะนำในการคิดคะแนน
และแปลผลประเมินที่ชัดเจน เป็นแบบประเมินที่มีความเชื่อถือได้และมีความเที่ยงแบบ Alpha ใน
ด้าน ดี เก่ง สุข และภาพรวม คือ 0.75, 0.76, 0.81 และ 0.85 ตามลำดับ (กรมสุขภาพจิต, 2543)

ความสำคัญของความฉลาดทางอารมณ์ ความฉลาดทางอารมณ์มีความสำคัญอย่างยิ่งใน
การดำเนินชีวิตของมนุษย์ เพราะคนที่มีความฉลาดทางอารมณ์คือคนที่สามารถเข้าใจความรู้สึกของ
ตนเองและผู้อื่น รู้จุดอ่อนจุดดีของตนเอง รู้จักควบคุมจัดการและแสดงออกทางอารมณ์ รู้จักใช้
ชีวิตอย่างเหมาะสม สามารถตรวจสอบอารมณ์ความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น ได้ และใช้ข้อมูล
เหล่านี้ นำมาคิดและการแสดงออกทางอารมณ์ของตน (Salovey & Mayer, 1990; อ้างในบัวทิพย์
ใจตรงดี, 2545) ความฉลาดทางอารมณ์ทำให้นักคลุประสบความสำเร็จในการทำงาน และชีวิต
ครอบครัว (กรมสุขภาพจิต, 2543) ผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์จะตระหนักและรู้จักตนเอง เข้าใจ

ความคิด ความรู้สึก ความต้องการของผู้อื่น ก่อให้เกิดการทำงานร่วมมือที่สร้างสรรค์ ทำให้การสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นไปอย่างราบรื่น เมื่อนำไปประกอบกับภูมิปัญญาจะทำให้มีการตัดสินใจที่เป็นประโยชน์ มีการบริหารจัดการที่ดี มีความคิดสร้างสรรค์และลดความขัดแย้ง ทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต วีระวัฒน์ ปันนิตามัย (2542) การวัดความสำเร็จในชีวิตจะต้องประสบความสำเร็จพร้อม ๆ กัน ทั้งการมีสุขภาพจิตที่ดี ครอบครัวมีความอบอุ่น รักใคร่ห่วงหาอาทร มีความสำเร็จในหน้าที่การงานเป็นที่ยอมรับในสังคมและเกื้อกูลสังคม ซึ่งสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดความสำเร็จเหล่านี้คือ ความฉลาดทางอารมณ์ (อูคมศิลป์ ศรีแสงนาม, 2543) เมื่อบุคคลมีความฉลาดทางอารมณ์มีความสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิต ดังนั้นจึงควรปลูกฝังให้บุคคลมีความฉลาดทางอารมณ์ เพื่อพัฒนาคุณภาพของบุคคลและป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะในระยะวัยรุ่นที่กำลังมีพัฒนาการทางอารมณ์และจิตใจ แต่ยังไม่สมบูรณ์เต็มที่ วัยรุ่นมักถือตนเองเป็นศูนย์กลางและทำตามอารมณ์ตนเองเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงควรพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของวัยรุ่นให้สมบูรณ์ เพื่อป้องกันปัญหาทางพฤติกรรมต่าง ๆ ที่จะเกิดกับวัยรุ่น

ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional quotient) อีคิวกับวัยรุ่น อีคิว เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่าเป็นความฉลาดทางอารมณ์ คนที่มีอีคิวสูงจะเป็นคนที่รู้เท่าทันอารมณ์ตนเอง ดูแลอารมณ์ตนเองได้ดี เข้าใจอารมณ์ผู้อื่น มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น อีกทั้งสามารถจูงใจตนให้ทำงานจนสำเร็จได้ ทำให้คนมีอีคิวสูงเป็นคนที่ไม่เป็นทาสของอารมณ์ต่าง ๆ คบหากับผู้อื่นได้ดีและทำงานได้สำเร็จ

เมื่อความหมายของอีคิวเป็นดังที่กล่าวมา จึงเป็นที่น่าสงสัยว่า แล้วเรื่องอีคิวจะไม่ขัดกับลักษณะของวัยรุ่นหรือที่เรามักเชื่อกันว่า วัยรุ่นมีอารมณ์ที่รุนแรงเปลี่ยนแปลงได้ง่าย ขยับอารมณ์ตนเองได้ยาก ซึ่ง สอดคล้องกับผลการสำรวจที่ว่า ในบรรดากลุ่มชนที่มีอัตราการฆ่าตัวตายสูงสุดในเกือบทุกประเทศอยู่ในวัย 15 - 24 ปี ถ้าเป็นเช่นนั้น วัยรุ่นก็จะเป็นกลุ่มที่มีอีคิวต่ำใช่หรือไม่ จากการศึกษาวัยรุ่นในหลายด้าน พบว่า วัยรุ่นไม่ใช่วัยที่ใช้แต่อารมณ์ ขาดเหตุผลดังที่เข้าใจกัน แต่เป็นวัยที่สามารถคิดอย่างผู้ใหญ่ คิดอย่างมีเหตุผลและคิดอย่างมีวิจารณญาณ ได้ ถ้าเช่นนั้นเราน่าจะมาทำความเข้าใจในตัววัยรุ่นกันอย่างถ่องแท้ตามหลักวิชาการ แทนที่จะเป็นความเชื่อสืบเนื่องกันมา ซึ่งบางส่วนก็ถูก แต่บางส่วนก็อาจเกินความเป็นจริงได้ และทำความรู้จักกับเรื่องของอีคิวมากขึ้น ความรู้ดังกล่าวจะช่วยให้วัยรุ่นเข้าใจตนเองได้มากขึ้น และพ่อแม่หรือผู้ที่เกี่ยวข้องก็สามารถเข้าใจ และช่วยเหลือแนะนำวัยรุ่นได้ นอกจากนี้จะช่วยให้ได้คำตอบว่า อีคิวกับวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ขัดกันจริงหรือ หรือเป็นเรื่องที่เสริมกัน และต้องส่งเสริมด้วย เพราะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับวัยรุ่นการเข้าใจอารมณ์ตนเอง

คนที่มีสติปัญญาดี คือ มีไอคิวสูง นักวิชาการยอมรับว่า สติปัญญาไม่ได้มีเฉพาะไอคิว (IQ) ซึ่งเป็นความสามารถในการคิด การใช้เหตุผล และการเรียนรู้ แต่สติปัญญามีได้หลาย

ด้าน เช่น ด้านการเคลื่อนไหว ด้านดนตรี ด้านการเข้าใจตนเอง ด้านการเข้าใจผู้อื่น อีคิวเป็นสติปัญญาด้านอารมณ์ ซึ่งจะใกล้เคียงกับสติปัญญาด้านการ เข้าใจตนเองและเข้าใจผู้อื่น คำว่า อีคิว (EQ) เป็นคำย่อจาก "Emotional Quotient" ซึ่งหมายถึง "Emotional intelligence" อีคิวมีผู้แปลเป็นภาษาไทยไว้หลายคำ ตั้งแต่ ความฉลาดทางอารมณ์ สติปัญญาทางอารมณ์ เซาว์นอารมณ์ วุฒิภาวะทางอารมณ์ และปรีชาเชิงอารมณ์

จัดการกับอารมณ์ของตนเองได้ในทางสร้างสรรค์ โดยไม่เก็บกด ไม่เป็นทุกข์ต่อตนเอง และไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่นมีการผสมผสานการใช้เหตุผลและอารมณ์ในการคิด ตัดสินใจ หรือแก้ปัญหาต่าง ๆ ของคน ไม่ให้อารมณ์อย่างเดียวมาชี้นำการตัดสินใจ หรือใช้แต่เหตุผลอย่างเดียว ไม่ฟังเสียงความรู้สึกของคนให้อารมณ์ให้เป็นประโยชน์ต่อการคิด และการทำงาน สามารถสร้างสรรค์และรักษาอารมณ์ เพื่อให้ตนทำงานได้จนประสบความสำเร็จเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้อื่น เข้าใจว่าเขากำลังมีอารมณ์อย่างไร ทำไมเขาจึงมีอารมณ์เช่นนั้นสามารถที่จะสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นได้การมองโลกในแง่ดี นอกจากนี้ก็มีความหมายของอีคิวเพิ่มเติมที่นักวิชาการให้แตกต่างกันไป เช่น เห็นคุณค่าในตนเองเชื่อมั่นในตนเองมีความรับผิดชอบมีความสุข ทำความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง มีผู้พยายามให้ความหมายของอีคิวในแบบไทย ๆ เช่น อีคิวในแนวพุทธศาสนา ซึ่งจะหมายถึงความสามารถของบุคคลที่จะใช้ปัญญาในการรักษาและพัฒนาสภาพจิตที่ดีงาม หลังจากรับรู้สิ่งใดแล้ว และแสดงออกด้วยพฤติกรรมที่เกื้อกูลและสร้างสรรค์ ส่วนอีคิวของกรมสุขภาพจิตจะหมายถึง ความดี ความเก่ง ความสุข

ลักษณะของวัยรุ่นกับอีคิว วัยรุ่นเคยถูกระบุว่า เป็นวัยพายุบุแคมที่มีอารมณ์แปรปรวนมาเป็นเวลานาน แต่ในปัจจุบันนักจิตวิทยาศึกษา พบว่า ในชีวิตประจำวันโดยทั่ว ๆ ไป วัยรุ่นไม่ได้มีอารมณ์ที่แกว่งขึ้น ๆ ลง ๆ มากไปกว่าวัยเด็ก แม้ว่าวัยรุ่นจะมีอารมณ์ทางลบในระดับอ่อน ๆ บ่อยกว่าเด็ก วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องจัดการกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย การเปลี่ยนแปลงเรื่องความสามารถในการคิด ชื่อเรียกร้องของครอบครัวและสังคมที่ให้อีคิวมีความรับผิดชอบมากขึ้น และมีบทบาทแบบผู้ใหญ่มากขึ้น ซึ่งวัยรุ่นส่วนมากสามารถจัดการกับชื่อเรียกร้องเหล่านี้ได้ แต่ก็คงไม่ใช่เรื่องผิดปกติ ถ้าวัยรุ่นจะรู้สึกเศร้า วิตกกังวล และหงุดหงิดบ้างเป็นบางครั้ง ดังนั้นวัยรุ่นจึงสมควรต้องพัฒนาอีคิวของตน เพื่อให้สามารถจัดการกับสิ่งเหล่านี้อย่างมีประสิทธิภาพจิตใจที่เป็นสุข และรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น ได้เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของวัยรุ่นในเรื่องความสามารถทางการคิดหรือสติปัญญา วัยรุ่นมีพัฒนา การทางการคิดถึงขั้นสูงสุด (Formal operations stage) คือสามารถคิดในเชิงนามธรรม คิดแก้ปัญหาเชิงวิทยาศาสตร์ สามารถตั้งสมมติฐานที่เกินกว่าสิ่งที่ปรากฏแก่สายตาได้ และสามารถแก้ปัญหาในลักษณะที่มีการวางแผน และดำเนินทดสอบสมมติฐานอย่างเป็นระบบ ลักษณะเช่นนี้เป็นการเตรียมพร้อมให้วัยรุ่น

คิดหาเอกลักษณ์ของตนเองได้ ให้อายุรุ่นคิดอย่างซับซ้อนเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ทางสังคม และเข้าใจผู้อื่นได้ จากความสามารถทางการคิดที่เพิ่มขึ้น ทำให้วัยรุ่นตั้งคำถามเกี่ยวกับทุก ๆ สิ่ง ตั้งแต่ว่าทำไมพ่อแม่จึงตั้งกฎต่าง ๆ ให้เขาทำ จนกระทั่งว่าทำไมจึงมีความไม่ยุติธรรมในโลกนี้ คำถามเหล่านี้ อาจนำไปสู่ความสับสน และบางครั้งก็เกิดการต่อต้านในความคิดที่เขาเห็นว่าไม่มีเหตุผลเพียงพอ จะเห็นได้ว่า วัยรุ่นจะถามหาเหตุผลจากพ่อแม่มากกว่าในวัยเด็ก ๆ เขาจะเห็นคล้อยตามเมื่อเขารู้สึกว่าพ่อแม่ใช้เหตุผลกับเขา ซึ่งก็เป็นเวลาที่ดีที่วัยรุ่นจะเรียนรู้โลกอย่างใช้เหตุผล แต่การที่วัยรุ่นพยายามสร้างโลกที่สมบูรณ์แบบ ทำให้ลืมความเป็นไปได้ในชีวิตจริง หรือความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ตอนนี้จึงเป็นหน้าที่ของพ่อแม่ที่เห็นโลกมากกว่าจะอธิบายโลกในความเป็นจริงให้แก่วัยรุ่น แต่ต้องทำในลักษณะที่ไม่ชี้นำมากเกินไป เพราะวัยรุ่นต้องการความเป็นตัวของตัวเอง ตัดสินใจด้วยตัวเอง

นักจิตวิทยาท่านหนึ่งกล่าวว่า ความสามารถในการคิดถึงขั้นสูงสุดของวัยรุ่นดังที่กล่าวมานำไปสู่ "การยึดตนเอง เป็นศูนย์กลางของวัยรุ่น" (Adolescent egocentrism) โดยปกติการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางจะมีสูงในวัยเด็ก แต่มีในลักษณะที่ว่าเด็กเล็กไม่สามารถหรือสามารถน้อยที่จะเข้าใจมุมมองของผู้อื่นว่าอาจแตกต่างไปจากของตนได้ ต่อมาเมื่อเด็กโตขึ้น ลักษณะการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางจะลดลง เนื่องด้วยเด็กมีพัฒนาการทางการคิดสูงขึ้น เด็กเข้าใจได้ว่า คนอื่นสามารถคิดแตกต่างไปจากตน แต่การยึดตนเองเป็นศูนย์กลางในวัยรุ่นนี้มีสองลักษณะที่ต่างออกไป

ประการแรก วัยรุ่นจะรู้สึกว่าคนอื่น ๆ สนใจเรื่องของเขา คอยดูการกระทำของเขา อยู่ เหมือนกับเขาเป็นผู้แสดงที่มีผู้ชมคอยดูอยู่ เช่น เมื่อเขามีสิ่วเมดโตที่โบหน้าสักหนึ่งเมด เขาก็คิดว่าทุกคนในห้อง หรือคนที่เดินผ่านไปมาจะมองที่สิ่วเมดนี้ของเขา เขาก็จะก้มหน้าก้มตาเพราะความอาย แต่ในความเป็นจริง ถ้าเป็นวัยรุ่นด้วยกัน เขาก็จะสนใจตนเองเป็นส่วนมากเช่นเดียวกัน หรือถ้าเป็นผู้ใหญ่ เขาก็มักสนใจในเรื่องของตนเอง สนใจว่าจะทำงานที่ค้างอยู่ให้เสร็จได้อย่างไร จะทำอย่างไรให้แฟนรัก จะทำอย่างไรให้พอกิน ตอนนี้อยู่สบายดีหรือไม่ เขาจะไม่ใส่ใจเรื่องของคนอื่น หรือสนใจก็เพียงชั่วขณะ วัยรุ่นจึงไม่จำเป็นต้องระแวงว่าใครจะมาสนใจหรือจับผิดตน นอกจากนี้การที่วัยรุ่นคิดว่าคนอื่นสนใจเรื่องของตน ก็ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเรียกความสนใจของคนอื่น ต้องการให้เป็นที่สังเกตเห็นของคนอื่น ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตัวหรือการแสดงออก

การยึดตนเองเป็นศูนย์กลางอีกลักษณะหนึ่งคือ การเห็นว่าตนเองมีลักษณะเฉพาะ มีเรื่องราวในชีวิต มีความรู้สึกนึกคิดที่เป็นเฉพาะของตนแตกต่างไปจากคนอื่น วัยรุ่นจึงมักคิดว่าคนอื่นไม่เข้าใจตน พ่อแม่ไม่เข้าใจความรู้สึกของตน การกระทำของพ่อแม่บางประการ ก็อาจช่วยดยุ้ยให้วัยรุ่นคิดทำนองนี้ได้ ซึ่งความเป็นจริงแล้วพ่อแม่หรือผู้อาวุโสกว่าก็ได้ผ่านประสบการณ์เช่นเดียวกับวัยรุ่นมาก่อน เคยคิดอย่างเดียว กับที่วัยรุ่นคิด เพียงแต่การกระทำด้วยความหวังดีของ

พ่อแม่อาจไม่สอดคล้องกับลักษณะของวัยรุ่นที่ต้องการความอิสระเป็นตัวของตัวเองก็ได้ จึงทำให้วัยรุ่นคิดว่าคนอื่น ไม่เข้าใจตน นอกจากนี้วัยรุ่นพยายามคงความคิดว่า ตนมีเอกลักษณ์ไม่เหมือนใคร โดยการจินตนาการเรื่องราวเพื่อฝันของตัวเองที่ห่างไกลจากความเป็นจริง ซึ่งเห็นได้จากการเขียนไดอารี่ของวัยรุ่น

นักจิตวิทยาบางคนเชื่อว่า การยึดตนเองเป็นศูนย์กลางของวัยรุ่น อาจเป็นสาเหตุหนึ่งของพฤติกรรมไม่ไตร่ตรอง เช่น การใช้ยาเสพติด การคิดฆ่าตัวตาย การไม่คุมกำเนิดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ จากการศึกษานักเรียนหญิงชั้นมัธยมปลายของต่างประเทศที่มีลักษณะการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางสูง จะประมาณการณ์การตั้งครรภ์ของตนเองถ้าไม่คุมกำเนิดไว้ต่ำกว่า เมื่อเทียบกับวัยรุ่นที่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางน้อยกว่า จากงานวิจัยนี้อาจเป็นไปได้ที่วัยรุ่นคิดว่าสิ่งที่เกิดกับคนอื่น อาจไม่เกิดกับตน ชีวิตตนไม่จำเป็นต้องเหมือนคนอื่น ตนจะไม่โชคร้ายเหมือนคนอื่น การคิดในลักษณะว่าเรื่องราวของตนเองจะไม่เหมือนใคร การคิดทำนองนี้ของวัยรุ่นทำให้วัยรุ่นหลงไปกับจินตนาการของตนเองได้ ถ้าวัยรุ่นเข้าใจลักษณะของวัยและตระหนักว่า เมื่อผ่านพ้นวัยรุ่นไปแล้ว การยึดตนเองเป็นศูนย์กลางแบบนี้จะลดความสำคัญลงไป วัยรุ่นควรพยายามไตร่ตรองเวลาคิดหรือทำให้รู้เท่าทันความคิดและอารมณ์ของตน ทำให้วัยรุ่นอยู่ในโลกของความเป็นจริงมากขึ้น

วัยรุ่นเป็นวัยเชื่อมต่อระหว่างความเป็นเด็กกับวัยผู้ใหญ่ เป็นวัยแห่งการค้นหาเอกลักษณ์ของตน การค้นหาส่วนมากจะเกี่ยวข้องกับเรื่องอาชีพ วัยรุ่นบางคนอาจจินตนาการว่า ตนเป็นนักกีฬามีชื่อเสียง เป็นศิลปินที่เก่ง เป็นนักเขียนมีชื่อ ผู้มีอิทธิพลจะสามารถใช้อารมณ์ของตนช่วยเสริมการคิด การทำงานให้ประสบความสำเร็จได้ วัยรุ่นสามารถใช้พลังแห่งความทะเยอทะยาน พลังแห่งอารมณ์ และความพยายามที่จะค้นหาเอกลักษณ์ของตนที่มีมากในวัยนี้ให้ไปในทิศทางที่จะเกิดประโยชน์เพื่อไปสู่ฝันในชีวิตได้ วัยรุ่นควรผันพลังแห่งจินตนาการและอารมณ์ของตนไปสู่การกระทำ โดยการเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยทดสอบความถนัด และความสนใจของตนในเรื่องอาชีพ หรือแม้แต่สร้างสรรค์กิจกรรมต่าง ๆ ขึ้นมาด้วยตนเอง ถ้าครูหรือพ่อแม่เข้าใจลักษณะวัยรุ่นในเรื่องนี้ ก็จะเป็นโอกาสอันดีที่จะส่งเสริมให้วัยรุ่นใช้พลังของตนไปเพื่อแสวงหาอาชีพที่เขาถนัดและสนใจ โดยสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรม หรือแม้แต่ทำงานเพื่อหาประสบการณ์เพื่อฝึกทักษะ เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน และยังได้รายได้เสริมอีกด้วย

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความสนใจในเพศตรงข้าม วัยรุ่นอาจหมกมุ่นกับรูปร่างหน้าตา การแต่งกายของตน ต้องการให้ดูดี และอาจย่ำคิดเรื่องของคนที่ตนพอใจ ทำให้ต้องใช้เวลาไปกับเรื่องนี้อย่างมาก และอาจกินเวลาของการเรียนได้ ถ้าเกิดความผิดหวังในเรื่องความรัก วัยรุ่นซึ่งมีความรู้สึกที่ลึกซึ้งรุนแรงในความรักของตนอยู่แล้ว ก็อาจกระทำการลงไปโดยขาดการไตร่ตรอง เช่น ทำร้ายตัวเองหรือทำร้ายผู้อื่นได้ การให้วัยรุ่นเรียนรู้เรื่องความเป็นจริงของชีวิตและโลก จะเป็นการเพิ่ม

ปัญญาให้วัยรุ่นได้ใช้พิจารณา และควบคุมอารมณ์ ความรู้สึกของตน ซึ่งเป็นลักษณะของผู้ที่มี อีคิว วัยรุ่นต้องการการชี้แนะโดยวิธีการที่วัยรุ่นยอมรับได้ อาจไม่ใช่การสอนกันโดยตรง แต่สอนเป็นนัย ๆ จากพ่อแม่และอาจเรียนรู้ด้วยตนเอง จากการได้ฟังได้เห็นจากแบบอย่างเรื่องที่ใกล้เคียงกับตน จากการอ่านหนังสือ จากการดูภาพยนตร์ ก็อาจทำให้วัยรุ่นได้กลับมาคิดคำนึงถึงเรื่องของตัวเองได้

ในช่วงวัยรุ่นเพื่อนจะมีความหมายต่อเขามาก เขาจะใช้เวลากับเพื่อนมากกว่าในวัยเด็ก วัยรุ่นอาจทำพฤติกรรมไม่เหมาะสมหลายอย่างเนื่องจากอิทธิพลของเพื่อน เพราะเพื่อนเป็นวัยเดียวกัน วัยรุ่นที่มีอีคิวยอมเข้ากับเพื่อนได้ดี เพราะเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น ยินดีช่วยเหลือผู้อื่น แต่ผู้ที่มีอีคิวดีจะต้องเข้ากับตนเองได้ด้วย ไม่ทำอะไรที่สนองความต้องการของเพื่อน โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของตนเองหรือทำให้ตนเองเดือดร้อน กลุ่มเพื่อนมีได้หลายแบบ แต่ไม่ใช่ว่ากลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลทางลบเสมอไป กลุ่มเพื่อนที่แนะนำในสิ่งดี กลุ่มองค์กรวัยรุ่น เพื่อทำประโยชน์เช่น กลุ่มสร้างสรรค์ทางการเมือง กลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดังนั้นอิทธิพลของเพื่อน จะเป็นไปอย่างสร้างสรรค์หรือทำลาย ขึ้นกับว่าวัยรุ่นไปเข้ากับกลุ่มใด แม้ว่าวัยรุ่นจะเชื่อพ่อแม่บ่อยลง และเชื่อเพื่อนมากขึ้นในช่วงวัยรุ่นตอนต้น ๆ แต่ต่อมาวัยรุ่นก็จะเชื่อเพื่อนน้อยลง เขาจะลดการพึ่งพาทั้งพ่อแม่และเพื่อน และสามารถตัดสินใจเลือกด้วยตนเองมากขึ้น อย่างไรก็ตามพ่อแม่ก็ยังคงมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมากกว่า ที่เราเคยคิดกัน เพื่อนมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นในเรื่องกิจกรรมทางสังคมและเรื่องรสนิยม แต่พ่อแม่ก็ยังคงเป็นผู้ช่วยปรับแต่งแผนการศึกษาและอาชีพ ตลอดจนค่านิยมที่สำคัญ ๆ และถ้าวัยรุ่นมีความผูกพันใกล้ชิดกับพ่อแม่ที่อบอุ่น รัก สนับสนุน สร้างมาตรฐาน และควบคุมพฤติกรรมของลูก วัยรุ่นคนนั้นก็มักจะเป็นคนที่มีความสามารถในเชิงวิชาการในทางสังคม และซึมซับค่านิยมที่ดีของพ่อแม่ไว้

วัยรุ่นจะพัฒนาอีคิวของตนอย่างไรสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นก็มีส่วนเสนอแนะว่า วัยรุ่นควรปฏิบัติอย่างไร เพื่อเป็นผู้มีอีคิวต่อไปจะได้กล่าวเพิ่มเติม รวมทั้งการย้ำในบางประเด็นถึงการปฏิบัติของวัยรุ่น เพื่อการพัฒนาอีคิวของตน ทำความเข้าใจว่าวัยรุ่นมักมีลักษณะอย่างไร จะได้เข้าใจตนเองและเข้าใจเพื่อน คนอื่น ๆ ด้วยศึกษาวิทยาการต่าง ๆ รวมทั้งความเป็นไปของโลก ธรรมชาติของมนุษย์และสังคม ทำให้เข้าใจโลกอย่างที่เป็นจริง ไม่หลุดไปกับจินตนาการของตนเองมากเกินไป และเป็นเตรียมพร้อมเพื่อการเผชิญและการก้าวไปข้างหน้าดำเนินชีวิตไม่ให้ตึง หรือสุดโต่งในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ขณะเดียวกันก็ไม่ให้หย่อน ให้ใช้ปัญญาพิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ ชีวิตจึงจะก้าวหน้าไปในทิศทางที่ควรจะเป็นได้อย่างพอเหมาะถ้ามีสิ่งที่ไม่สบายอารมณ์มากระทบแล้วเกิดอารมณ์ที่ไม่ดี ให้หาทางผ่อนคลายอย่างสร้างสรรค์ อาจใช้การหายใจช่วยคลายอารมณ์ หรือให้เปลี่ยนกิจกรรมที่กำลังทำอยู่ไปสนใจเรื่องอื่นในทันที อาจไปเล่นกีฬา ดูหนัง ฟังเพลง และกิจกรรมงานอื่น ๆ เพื่อให้

อารมณ์โกรธหายไปโดยไม่รู้ตัว ทั้งกีฬาและงานเป็นยาวิเศษในชีวิตการฝึกสติให้รู้ทันการคิด ความรู้สึก และการกระทำของตน รวมทั้งการฝึกสมาธิ จะช่วยให้วัยรุ่นจัดการระบบระเบียบ ความคิดและจิตใจของตนเองได้ จิตมีพลังทำอะไรก็จะสำเร็จได้ง่ายในการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ให้มีหน้าที่ที่เป็นมิตร ใจมรสุรสาจาก และวาจาที่ไม่ยึดถือตนเอง

พ่อแม่จะมีส่วนช่วยพัฒนาอีคิววัยรุ่นอย่างไร มีข้อเสนอแนะที่พ่อแม่ของวัยรุ่นสามารถปฏิบัติได้ เพื่อการส่งเสริมอีคิวของลูกและอยู่ร่วมกับลูกวัยรุ่นอย่างมีความสุข ดังนี้

1. พ่อแม่เองเป็นแบบอย่างของผู้มีอีคิวสูง คำพูดของพ่อแม่ที่ขัดกับการกระทำของตน ย่อมไม่เป็นที่เชื่อฟัง ลูกจะค่อยๆ ซึมซับแบบอย่างของพ่อแม่ไปเอง

2. รักลูกโดยไม่ต้องมีเงื่อนไข แต่รักอย่างเดียวไม่พอ ต้องเข้าใจธรรมชาติของเด็กในแต่ละวัยด้วย อย่าให้ความรักในแบบที่ลูกไม่ต้องการ พ่อแม่มักคิดว่าให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่ลูกเสมอ แต่ถ้าลูกไม่ต้องการสิ่งนั้น จะกลายเป็นความรักในแบบที่ลูกไม่ต้องการไป

3. พ่อแม่ต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติต่อลูกตามวัยที่เปลี่ยนไปของลูก ในบางครั้งครอบครัวลูกเปลี่ยนไปแล้ว แต่พ่อแม่ไม่เคยเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติต่อลูกเลย ซึ่งอาจทำให้ลูกวัยรุ่นอึดอัดได้

4. ทำให้บ้านเป็นที่ที่อบอุ่นที่สุดเมื่อเทียบกับที่อื่น ให้เป็นที่ที่วัยรุ่นต้องการกลับมาเสมอ มาหาไออุ่น กลับมาเยียวยาเมื่อผิดหวังหรือเมื่อมีบาดแผลทางใจ ไม่ใช่ที่ที่จะถูกซ้ำเติม พร้อมเสมอที่จะเข้าใจและให้อภัย เมื่อลูกมีพ่อแม่อยู่ในใจ เขาจะไม่กล้าทำตัวไม่ดี แต่ถ้าเขาผิดหวังไปอย่างไร คำสอนของพ่อแม่ ความรักของพ่อแม่ที่อยู่ใจเขา จะทำให้เขากลับคืนสู่ความดีได้ในที่สุด

5. การแนะนำโดยไม่จำเป็นต้องชี้หน้า ใ้การเฝ้าระวังอย่างไม่จงใจแทนการแทรกแซง เป็นเพื่อนเมื่อลูกต้องการ ขอมให้ลูกมีอิสระที่จะคิดและตัดสินใจจากที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นการแสดงถึงว่าอีคิวกับลักษณะของวัยรุ่นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันอย่างมาก การพัฒนาอีคิวในวัยรุ่นเป็นเรื่องสำคัญ และการพัฒนาควรเป็นไปโดยความพยายามของตัววัยรุ่นเองและของพ่อแม่ ซึ่งอย่างไรก็ตาม ก็ยังคงเป็นบุคคลสำคัญที่สุดของวัยรุ่นเสมอ

ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับค่านิยมทางเพศ

การเจริญเติบโตทางร่างกายของมนุษย์จะควบคู่กันไปตั้งแต่วัยทารกจนถึงวัยรุ่นใหญ่ โดยการเจริญเติบโตทางด้านร่างกายจะสิ้นสุดเมื่ออายุประมาณ 25 ปี อวัยวะทั้งภายนอกและภายในจะเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ และทำหน้าที่สมบูรณ์ หลังจากนั้นจะค่อย ๆ เสื่อมลงจนเข้าสู่วัยชรา สำหรับทางด้านจิตใจมีการเจริญเติบโตเรื่อย ๆ อย่างไม่หยุดยั้งจนกระทั่งชราภาพ กล่าวคืออายุมากขึ้นจิตใจ

และอารมณ์ก็ยิ่งเจริญงอกงามและสมบูรณ์หรือมีภาวะเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ และเนื่องจากเรื่องเพศเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องกับกรเจริญเติบโตและชีวิตของเรา โดยคุณภาพชีวิตของมนุษย์จะดีหรือไม่ เรื่องเพศมีอิทธิพลอย่างมาก ทั้งนี้เพราะว่าเรื่องเพศเป็นพลังสร้างสรรค์ที่ยิ่งใหญ่อย่างหนึ่งในตัวมนุษย์ ที่สามารถทำให้หลายสิ่งหลายอย่างเกิดขึ้นและดับลงได้ ในวัยรุ่นที่มีการเจริญเติบโตด้านวุฒิภาวะทางเพศ หรือวุฒิภาวะทางกาย แต่ไม่เจริญเติบโตด้านวุฒิภาวะทางอารมณ์ อาจก่อให้เกิดปัญหาค่านิยมทางเพศที่ผิดได้ เนื่องจากผู้ที่พร่องความฉลาดทางอารมณ์ จะขาดความยับยั้งชั่งใจอย่างรอบคอบในการเผชิญและแก้ปัญหา โดยเฉพาะความรู้สึกทางเพศ ผู้ที่พร่องความฉลาดทางอารมณ์จะมีความรู้สึกมากเกินไปกับอารมณ์ทางเพศไม่รู้จักยับยั้งและควบคุมความรู้สึกทางเพศตรงข้ามกับผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์จะถือว่าความรู้สึกทางเพศเป็นเรื่องธรรมดา สามารถควบคุมความรู้สึกทางเพศ และแสดงออกในกาลเทศะที่เหมาะสม (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2540) วัยรุ่นที่มีความคิดเจริญสู่วุฒิภาวะมักมีความคิดเป็นเหตุเป็นผล มองเห็นผลดีผลเสีย รู้สึกยับยั้งชั่งใจ สามารถหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงได้ตรงข้ามกับเด็กที่มีความฉลาดทางอารมณ์ในระดับต่ำเมื่ออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เสี่ยงอาจไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือคิดพิจารณาไตร่ตรองถึงผลดีผลเสียก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ โดยเฉพาะค่านิยมทางเพศ หากวัยรุ่นมีสติรู้เป็นพื้นฐานร่วมกับการตระหนักรู้ในหน้าที่ของตนเอง รู้ถึงผิดชอบชั่วดี และมีความอดทนรอบคอบผลที่คิดว่าในอนาคต จะช่วยลดอัตราการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่น ซึ่งการตระหนักรู้ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของความฉลาดทางอารมณ์ วัยรุ่นที่มีความฉลาดทางอารมณ์ดี จะจัดการกับความขัดแย้งทางอารมณ์ของตนได้ รู้จักการข่มอารมณ์และระบายออกอย่างเหมาะสมแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ (เทิดศักดิ์ เศษคอง, 2542) ความฉลาดทางอารมณ์เป็นสิ่งแสดงถึงการเรียนรู้อารมณ์ ความรู้สึกของตนเอง มีสติรู้เท่าทันสาเหตุและความแปรผันด้านอารมณ์ บริหารจัดการอารมณ์ไปในทางที่สร้างประโยชน์แก่ทุกฝ่าย สร้างแรงจูงใจที่ดีให้แก่ตนเองในทางที่สร้างสรรค์ (วิระวัฒน์ ปิ่นนิคตามัย, 2542) เมื่อวัยรุ่นอยู่ในสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม หรือมีปัจจัยที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ หากวัยรุ่นนั้นเป็นผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในเกณฑ์ดีย่อมมีสติรู้เท่าทัน และสามารถหลีกเลี่ยงหรือจัดการกับอารมณ์เพศของตนเองได้อย่างเหมาะสมปลอดภัย และไม่ก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

ชนพร สง่าศรีและคณะ (ชนพร สง่าศรีและคณะ, 2546 ; อ่างในกรมสุขภาพจิต, 2547) ได้ศึกษาทัศนคติหรือค่านิยมต่อการมีแฟน การมีเพศสัมพันธ์และบทบาทหญิงชายของนิสิตนักศึกษา พบว่านิสิตนักศึกษาทั้งชายและหญิงมีทัศนคติหรือค่านิยมการมีคู่หลายคน หรือมีกิ๊กเป็นเรื่อง

ทันสมัย ถ้าไม่มีเพื่อนจะล้อเลียน มีเพื่อต้องการแสวงหาคนที่ใช่ที่สุด เป็นการเติมสีสันให้ชีวิต ทำให้ตนเองรู้สึกมีคุณค่า เป็นคนที่สังคมต้องการ และได้ทำอะไรที่แปลกใหม่ ไม่ซ้ำซาก จำเจ สำหรับในระดับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ทำการศึกษาพบว่าร้อยละ 60 ของนักเรียนชาย เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่ใช่เรื่องเสียหาย ในขณะที่นักเรียนหญิงร้อยละ 80.3 – 94.0 เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องน่าอาย

ประพิมพร อ้นพาพรหม (2543) ศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 62.3 มีค่านิยมทางเพศในเชิงลบและมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ คือ เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 79.5 เคยใช้สื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศร้อยละ 78.8 เคยจับมือถือแขนกับคู่รักหรือเพศตรงข้ามร้อยละ 66.8 เคยเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 52.7 เคยกอดจูบกับคู่รักหรือเพศตรงข้าม ร้อยละ 40.8 และเคยใช้สารเสพติดร้อยละ 8.2 และพบว่าค่านิยมทางเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศทุกพฤติกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

มานิดา ธรรมดารีย์ (2545) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับครอบครัว และระดับความนับถือตนเองกับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 28.2 มีคะแนนทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส อยู่ในระดับเสี่ยงมากที่สุด (คะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 0 ถึง 25) นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสต่ำกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสต่ำกว่ากลุ่มที่มีระดับผลการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว และระดับความนับถือตนเองมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อาทิตย์ รัตนาสมจิตร (2547) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์กับหญิงคนรักของนักศึกษาชายในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร พบว่า การเปิดโอกาสของหญิงคนรัก การรับรู้ถึงการมีเพศสัมพันธ์จากสื่อสารมวลชน มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำและทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์การรับรู้ความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ การได้รับการปลุกฝังเรื่องความรับผิดชอบต่อการมีเพศสัมพันธ์จากครอบครัว ทัศนคติของกลุ่มเพื่อนต่อการมีเพศสัมพันธ์ การรับรู้ต่อความเสี่ยงที่จะติดเชื้อเอชไอวี มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำ ต่อการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์กับหญิงคนรัก

เกศรินทร์ กาญจนภิรมย์ (2547) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับการอยู่ร่วมกันก่อนสมรสของนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร โดย

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จพระยา จำนวน 277 คน พบว่า ระดับการยอมรับการอยู่ร่วมกันก่อนสมรส อยู่ในระดับปานกลาง การรับรู้เรื่องความรักและการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง การได้รับการปลูกฝังเรื่องการมีคู่ครองและการรักษานวลสงวนตัว มีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับการอยู่ร่วมกันก่อนสมรสของนักศึกษาหญิงในระดับปานกลาง การรับรู้คุณค่าของตนเอง ทศนคติของชายคนรักและเพื่อนเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ การรับรู้เรื่องความรักและการมีเพศสัมพันธ์ การรับรู้ความหมายของการสมรส การรับรู้ตัวแบบในสังคมจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์ต่อการยอมรับการอยู่ร่วมกันก่อนสมรสของนักศึกษาหญิงอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

วีระ ชูรุจิพร และ ชฎาพร ชูรุจิพร (2549, ข) ศึกษาแนวทางการส่งเสริมค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่น โดยใช้เพลงภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดสุราษฎร์ธานี 2 โรงเรียน จำนวน 92 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 46 คน กลุ่มเปรียบเทียบ 46 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับแนวทางการส่งเสริมค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศโดยใช้เพลงภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคใต้ ในรูปของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 7 ฐานการเรียนรู้ เป็นเวลา 2 วัน ๆ ละ 6 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบไม่ได้รับแนวทางดังกล่าว เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบวัดความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นไทย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70 แบบวัดค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นไทย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 แบบประเมินความรู้สำหรับฐานการเรียนรู้ แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อแนวทางการส่งเสริมค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศในแต่ละฐานการเรียนรู้ผลการศึกษาพบว่าได้แนวทางการส่งเสริมค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศฯ ดังกล่าวมีประสิทธิภาพ โดยมีส่วนทำให้กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละฐานอยู่ที่ร้อยละ 94 ของคะแนนเฉลี่ย และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองอยู่ที่ร้อยละ 86 ของคะแนนเฉลี่ย ทั้งนี้ กลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อแนวทางการส่งเสริมค่านิยมฯ ดังกล่าว ในแต่ละฐานการเรียนรู้ร้อยละ 87 ของคะแนนเฉลี่ยและแนวทางการส่งเสริมค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นไทย โดยใช้เพลงภูมิปัญญาท้องถิ่นภาคใต้มีประสิทธิภาพ โดยมีส่วนทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และมีค่านิยมทางเพศหลังการทดลองเพิ่มขึ้นกว่าก่อนทดลอง และมากกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ ทั้งนี้กลุ่มทดลองมีความพึงพอใจโดยรวมต่อแนวทางฯ ดังกล่าวถึงร้อยละ 91 ของคะแนนเฉลี่ย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางอารมณ์

อารีย์ ศรีพุดตาล (2546) ศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิตของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร พบว่านิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่คบเพื่อนมาก และใช้เวลาว่างอยู่กับเพื่อน และศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปกติ ผลการวิเคราะห์

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล รูปแบบการดำเนินชีวิต บุคลิกภาพและความฉลาดทางอารมณ์ คะแนนเฉลี่ยสะสมการคบเพื่อน บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ทุกด้าน รายได้ต่อเดือนของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา การใช้เวลาว่างของนิสิต นักศึกษา มีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจสถานภาพสมรสของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ด้านสัมพันธภาพ และที่อยู่ระหว่างเรียนของนิสิตนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ด้านรับผิดชอบ

วิณี ชิดเชิดวงศ์ (2546) ศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยผลการศึกษา พบว่า นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีองค์ประกอบความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี เก่ง สุข อยู่ในระดับปกติ และสูงกว่าปกติ นิสิตหญิง นิสิตสายศิลปศาสตร์ และสายวิทยาศาสตร์ มีองค์ประกอบความฉลาดทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน แต่นิสิต คณะศึกษาศาสตร์ ชั้นปี มีองค์ประกอบความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน

วีระ ชูรุจิพร และ ชญาพร ชูรุจิพร (2549, ก) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทยในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน โดยศึกษากับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนรัฐบาล 6 จังหวัด ในพื้นที่ภาคใต้ตอนบน จำนวน 1,505 คน พบว่าความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันเชิงบวกทุกองค์ประกอบอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และพบว่าความฉลาดทางอารมณ์ 7 ด้าน (ยกเว้นด้านความภูมิใจในตนเองและความพอใจในชีวิต) มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ โดยพบว่าความฉลาดทางอารมณ์ด้านที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านความรับผิดชอบ ด้านการตัดสินใจแก้ปัญหา ด้านความสุขสงบทางใจ ด้านการควบคุมตนเอง ด้านการเห็นใจผู้อื่น ด้านสัมพันธภาพและแรงจูงใจ เมื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ พบว่านักเรียนชาย ร้อยละ 91.5 มีพฤติกรรมทางเพศไม่พึงประสงค์ นักเรียนหญิงร้อยละ 63.2 มีพฤติกรรมทางเพศ ไม่พึงประสงค์ ทั้งนี้พบว่านักเรียนชายหญิงมีพฤติกรรมทางเพศไม่พึงประสงค์ด้านกิจกรรมทางสังคม ด้านการมีเพศสัมพันธ์ ด้านสื่อ ด้านการแต่งกาย เป็นต้น

อรุณี ชุนหบดี และ ลำเจียก กำจร (2549) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดตรัง โดยผลการศึกษาพบว่า นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่มีค่านิยมทางเพศใน

เชิงบวกกับค่านิยมรักนวลสงวนตัวค่านิยมการพูดเรื่องเพศ และมีค่านิยมในเชิงลบกับค่านิยมการแสดงออกทางเพศค่านิยมการมีคู่รักและค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์และ/หรือการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับต่ำ และกลุ่มตัวอย่างมีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุขในระดับปกติ และความสัมพันธ์ระหว่าง

ค่านิยมทางเพศพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่างพบว่าค่านิยมทางเพศมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 ($r = - .5281$) ค่านิยมทางเพศ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความฉลาดทางอารมณ์อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 ($r = 0.4593$) และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ มีความสัมพันธ์ทางลบกับความฉลาดทางอารมณ์อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 ($r = - 0.4260$)

ลักษณะ เทศเปี่ยม (2552) ศึกษาความฉลาดทางอารมณ์กับระดับความเครียดของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่านักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าค่าเฉลี่ยปกติ เมื่อพิจารณารายด้านซึ่งประกอบด้วย ดี เก่ง สุข พบว่านักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีสูงกว่าปกติ ร้อยละ 70.6 ด้านเก่ง ปกติ ร้อยละ 55.6 ด้านสุขสูงกว่าปกติ ร้อยละ 65.3 นักศึกษาพยาบาลมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความเครียดในระดับเครียดสูง ร้อยละ 41.7 รองลงมาคือ เครียดปานกลาง ร้อยละ 34.2 เครียดรุนแรง ร้อยละ 16.0 และเครียดน้อย ร้อยละ 8.0 ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความเครียดพบว่า คะแนนความฉลาดทางอารมณ์มีค่าผกผันกับคะแนนความเครียดคือ เมื่อมีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มขึ้นคะแนนความเครียดจะลดลง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ ($r = - 0.446$) ที่อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01

พวงเพ็ญ กังวานสุระ (2554) ศึกษาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมทางเพศกับความฉลาดทางอารมณ์ของวัยรุ่นในหมู่ 3 แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ พบว่า วัยรุ่นรุ่นนี้มีพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับเหมาะสมส่วนใหญ่และมีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับปกติ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ได้แก่ การพักอาศัยกับบิดา – มารดา ผลการเรียน และความฉลาดทางอารมณ์ส่วนเพศและพฤติกรรมเสี่ยง มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 พฤติกรรมเสี่ยง เพศ ความฉลาดทางอารมณ์ ร่วมทำนายพฤติกรรมทางเพศได้ร้อยละ 32.9 อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ความฉลาดทางอารมณ์จะมีผลต่อค่านิยมทางเพศ และพฤติกรรมทางเพศดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาความฉลาดทางอารมณ์กับค่านิยมทางเพศ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวก เพื่อนำผลจากการศึกษามาพัฒนาและปรับปรุงค่านิยมทางเพศของนักศึกษาต่อไป